ΕΡΡΙΚΟΥ Α. ΣΚΑΣΣΗ
Ὁμοτίμου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Ἀκαδημαϊκοῦ

ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΛΑΤΙΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ *

B

B, b (bēta) οὐ. ἄκλ., τὸ δεύτερον γράμμα τοῦ λατ. ἀλφαβήτου ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ ἑλλ. βῆτα (Β, β) καὶ προφερόμενον *be*. **1.** ἐν ἐπιγρ. συντόμως : B. = Bonus ἢ Bene. B. D. (= Bona Dea ἢ bonum datum). B. L. (= bona lex). B. O. (= bono omine ἢ bona omina). B. P. (= bono publico ἢ bona possessio ἢ bona paterna (= bona fortuna). B.F.C. (= bona fide contractum). B.(D.S.)M. = bene (de se) merenti ἢ b. (de se) merito ἢ meritae. B.M. (=bonae memoriae ἢ bona mente). B. M. P. (= bene merenti posuit). B.V.V. (= bene vale, vale !). BF. ἢ B. (beneficiarius). B.B. (= beneficiarii). B. COS. (= beneficiarius consulis). B.Q. (= bene quiescat). **3.** πρὸς δήλωσιν σημείου τινὸς ἐν γεωμετρικοῖς σχήμασι (πρβλ. 1. a τέλ.) Vitr. 9,7,2. **4.** ἐν γραφῇ μυστικῇ. Suet. Iul. 56,8. Aug. 88,3.

Baba, ae, ἁ. Βάβα καὶ Βάβης, ὄν. δουλικόν. Sen. epist. 15,9. apocol. 3.

babae (papae *P Te*), βαβαί, παπαῖ, λ. ἰδίᾳ τῶν κωμικῶν ποιητῶν πρὸς δήλωσιν ἐκπλήξεως ἢ θαυμασμοῦ καὶ ἐπιδοκιμασίας, βαβαί ! παπαῖ ! βαβαιάξ, παπαιὰξ (*μπᾶ, μπᾶ, πώ, πώ,* κάλλιστα, θαυμαστῶς, ἄριστα), huic babai ! *P*, babae babae (βαβαί, βαβαὶ) Plaut. Cas. 906 κ.ἀ. Petr. 37,9 (ἐπὶ θαυμασμοῦ).

babaecalus, ī ἁ. (βαβαὶ καλός), κατὰ πλθ. μόνον. λ. δυσερμήνευτος : κατ' ἄλλους = εὐήθεις καὶ κατ' ἄλλους = *κν. λεβέντες, παλληκάρια* (νέα παιδιά), καὶ κατ' ἄλλους οἱ *χάχηδες*. Petr. 37,10. (ἰ. Friedländ. αὐτ.).

Babai, ἄκλ. ἁ. βασιλεὺς τῶν Σαρματῶν πολεμήσας (περὶ τὸ 466 μ.Χ.) κατὰ τῶν Ὀστρογόθων ('I. καὶ Beuca) Iord. Get. 277.282.

Babba, ae, ϑ. Βάβα (*Πτολ.*), Βάβαι (*Στεφ. Β.*), πόλις ἐν τῇ Τιγγιτανῇ Μαυριτανίᾳ (ἢ ἄλλως ἔπειτα Iulia Campestris) *Plin.* 5,5.

---

* Ἀντὶ προλόγου ἐνταῦθα ἀναγνωσθήτωσαν ὅσα ἐγράψαμεν ἐν σ. 261 - 264 τῆς αὐτῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (τοῦ ἔτους 1954 - 1955).

babbiae (*olīvae*), ἄλλως regiae ἢ maiorīnae ὀνομαζόμεναι (μεγάλαι τὸ μέγεθος ἐλαῖαι ἀλλ' ὀλιγόχυμοι) Plin. 15,5. **ἅ.λ.**

Babia (Babbia), ae, θ. πόλ. τῆς μεσημβρ. Ἰταλίας. **Plin.* 14,69 (*ν.* Calabria *M.*).

Babilus, ī, ἁ. *Suet. Ner. 36,2 (*ν.* Balbillus, *l.l.*).

Babius, iī, ἁ. Βάβιος. Cic. Att. 13,45,2.

Babullius, iī ἁ. Βαβύλλιος, πλούσιος Ῥωμαῖος φίλος τοῦ Καίσαρος. Cic. Att. 13,48,1.

babulus, ī ἁ. (ἐκ τοῦ babae? πρβλ. babit = γαυριᾷ *Γλωσσ.*). 1) μεγάλαυχος, κομπορρήμων, καυχηματίας (φανφαρόνος). Apul. m. 4,14. 2) ἀνόητος = stultus (πρβλ. Ἰταλ. *babbio*). *Ter. Ad. 915 (*Dz-K.*) Ἰ. Babylo.

Babylo, ōnis, ἁ. Βαβυλώνιος, *μτφρ.* περὶ ἀνθρώπου βαθυπλούτου, (Κροῖσος) Ter. Ad. 915. Ἰ. babulus.

1. **Babylōn** (σπαν. -bilon *Vi*), ōnis κ. -ōnos *St* (αἰτ. -ōna *Pr.*), θ. **1.** Βαβυλών, πρωτ. τῆς Βαβυλωνίας, ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου εἰς σχῆμα τετραγώνου ἐκτισμένη, ἧς ἐν τῷ ἀνατολ. τμήματι ὑπῆρχε τὸ ἀνάκτορον τῶν Χαλδαίων βασιλέων μετὰ τῶν περιφήμων κρεμαστῶν κήπων (*ν. el Kasr* τ.ἔ. ἀνάκτορον). Ἐρείπια σῴζονται ἔτι καὶ σήμερον ἐν *Ard Babel* παρὰ τὸ *St. Hille* τοῦ *Irak Arabi*. Lucil. 403. Cic. div. 2,139. Nep. Eum. 2,1. Prop. 3,11,21. Curt. 5,17 κ.ἄ. **2.** Babylōnis regio ἡ Βαβυλωνία χώρα Cic. dom 60. div. 1,36. Ovid. Pont. 2,4,27. Plin. 24,183. **Babylōniēnsis,** e, Βαβυλώνιος miles *P.* **Babylōnius** 3. -ii numeri (ἀριθμητικοὶ συνδυασμοί, ἀστρολογικοὶ ὑπολογισμοὶ [πρὸς μαντείαν τοῦ μέλλοντος]) Hor. c. 1,11,2 (πρβλ. Haldaicis rationibus eruditus Cic. div. 2,98 καὶ Gell. 1,9,6). Euphrates *O*, Seleucia *Pl*, muri *Se* (moenia *Luc.*), masturcium (κάρδαμον) *Pl.*, bitūmen (ἄσφαλτος) *Pl.* Οὐσ. ἐθνικόν: Diogenes Babylōnius *Ci.* κ.ἄ. Ὄνομα ἵππου Amm. 23,3,6. **Babylōnicus** 3 Βαβυλωνιακός. -a Chaldaeum doctrina (ἡ ἀστρολογία τ.ἔ. ἀστρονομία) Lucr. 5,727 (πρβλ. Vitr. 9,2,1 disciplina Chaldaica), pictura *Ap.* κ.ἄ. *Οὐσ.* **Babylōnicum,** ī οὐ. κυρ. κατὰ πλθ. ἐφαπλώματα (τάπητες, περιώμια [*μποξάδες*]) ἀρίστης Βαβυλωνιακῆς τέχνης. Plaut. Stich. 378. Lucr. 4,1029. 1123. Petr. 55,6. Plin. 8,196. *PF.*

2. **Babylōn,** ōnis, θ. Βαβυλών, ὄν. θεᾶς πλαστόν. Plin. 7,196 **ἅ.λ.**

Babylōnia, ae, θ. Βαβυλωνία, **1.** ἀχανὴς ἐν συνεχείᾳ πεδιὰς πρὸς Ν. τῆς Μεσοποταμίας καὶ ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς προσεγγίσεως τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγρητος μέχρι τῶν κοινῶν ἐκβολῶν των εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον. Ἕδρα ἀρχικὴ τῆς ἀστρολογίας (ἀστρονομίας), ὡς καὶ ὑφαντουργίας ἀρίστης τέχνης, *ν.* = *Irak Arabi* καὶ ἐν εὐρυτέρᾳ σημασίᾳ ὁλόκληρον τὸ Ἀσσυροβαβυλωνιακὸν κράτος. Curt. 5,1,43. 44. 8,3,17. Mel. 1,62. Plin. 6,120,121. Iust. 1,7,4 κ.ἄ. **2.** = 1. Babylon. Liv. 38,17,11. Curt. 4,6,2 κ.ἄ.

1. **bāca** (ἦττον ὀρθῶς bacca

κ ώ δ δ. καὶ P r i s c. 2,6), ae θ. **1.** *γεν.* μικρὸς σφαιροειδὴς εἴτε μαργαριτοειδὴς καρπὸς τῶν δένδρων, καρπός, (κόκκος πυρὴν ῥῶγες γίγαρτον *Γλωσσ.*). bacae arborum (οἱ σφαιροειδεῖς καρποὶ τῶν δένδρων, ἀντ. fructus ἢ fruges terrae καὶ ἁπλῶς fruges κυρίως οἱ καρποὶ τῶν ἀγρῶν, τὰ σιτηρά, τὰ *γεννήματα*) *Ci Calo Lu V Pl* κ.ἄ. **2.** *εἰδ.* bacae myrti (τὸ μύρτον, μυρτὶς [*κν. μερσινόκοκκο*]) *Calo Ce.* -a olivae (κατ' ἐξοχὴν baca = ὁ καρπὸς τῆς ἐλαίας) *Vr Ci V Co Pl* Hor. c. 2,6,16. ubi non Hymetto (= melli Hymetio) mella decedunt viridique certat baca Venafro (Venafro = bacae [δ ο τ.] Venafri) Hor. c. 2,6,16. lauri (δαφνίς, δάφνης κόκκος ἢ καρπὸς [*κν. δαφνόκοκκος, δαφνοελαά*]) *V Ce Co Pl Pe,* hederae (= ὁ βότρυς τοῦ ἄνθους ἢ τοῦ καρποῦ τοῦ κισσοῦ, ὁ κόρυμβος) *Ce, Co, Pl.* iuniperi (ἀρκευθίδες, ῥᾶγες, σφαιρία ἀρκεύθου, *κν. κεδρόμηλα*) *Pl,* piperis (κόκκος πεπέρεως [*κν.* πιπέρι]) *Vi,* cupressi (*κν.* κυπαρισσόμηλο) *Pl,* platani (ὁ βότρυς τῆς πλατάνου) *Pl* κ.τ.τ. **3.** *μτφρ.* τὰ ἐκ μαργαριτῶν ἐνώτια (ἰδ. bacatus) *App V* (= Culex 68), ὁ μαργαρίτης (μαργαριτάρι) Hor. epod, 8,14. sat. 2,3,241. Pers. 2,66. Ovid. m. 10,166. Petr. 55,6 *p.* (κατ' ἄλλους κ ο ρ ά λ λ ι). Ἰ. bacatus.

2. **baca** = baccha, ἰ. Bacchanal.

3. **Bāca** (*ἀρχαϊκ.*), ἰ. Baccha.

bācālia (*sc.* laurus), θ. (baca), δάφνη (καρποφόρος, πολύκαρπος). Plin. 15, 129 (ἰ. bacalis). ***ἅ.λ.***

bācālis, e (baca). laurus (καρποφόρος, πολύκαρπος δάφνη) Plin. 17,60 (ἰ. bacalia). ***ἅ.λ.***

? bacalūsiae, ārum, θ. (λ. ἀγνώστου σημασίας. Ἄλλοι σχετίζουσι πρὸς τὸ ἡμέτερον βαυκάλησις, ἄλλοι παράγουσιν ἐκ τοῦ *βλακο-lūsiae). omnis -as consumpsi (πάσας τὰς παραδόξους, τὰς τρελλὰς ἐκδοχὰς [τὰς ξαφνικὰς ἰδέας] ἀκάρπως ἐξήντλησα). Petr. 41,2 (ἰδ. αὐτ. *Friedländer*).

Bacānal, ἰ. Bacchanal.

Bacānālia, ἰ. Bacch-

bacar = vas vinarium simile bacrioni [ἰ. λ.], εἶδος ἀγγείου Paul. F. p. 31,2. ***ἅ.λ.***

Bacaschamī, ōrum, ἀ. λαὸς Ἀραβικός. Plin. 6,158. ***ἅ.λ.***

bācātus (bacc- P r i s c.) 3 (ἀπὸ τοῦ baca κοκκωτὸς Γ λ ω σ σ.), μαργαρίταις κεκοσμημένος, μαργαρίτας ἔχων (*μαργαριταρένιος*). monile -um *V Si App V* (= Ciris 170 πλθ.). Ἰδ. baca 3.

Bacaudae (Bag- ἧττον ὀρθῶς, λ. κελτ.), -ārum, ἀ. Βακαῦδαι (*Παιάν.*) λαὸς ἀγροτικὸς λῃστρικὸς ἐπιδραμὼν (283/284 μ.Χ.) τὴν Γαλατίαν (Γαλλίαν) καὶ καταβληθεὶς (285/286 μ.Χ.). Eutr. 9,20,3. Iord. Rom. 296.

1. **bacca,** ἰ. baca.

2. **bacca** = vinum (ἐν Ἱσπανίᾳ). Varr. l. 7,87. ***ἅ.λ.***

baccar (bacchar καὶ baccharis *μτγν.*), aris, οὐ. κ. baccaris, is, θ. (*Pl*), βάκκαρις, βάκχαρις, βάκχαρ, ἄσαρον φ. μετὰ ἀρωματώδους ῥίζης ὅμοιον πρὸς τὸ combretum (*ἰ.λ.*), ἐξ ἧς παρεσκεύαζον ἔλαιον ἀρωματικὸν (= nardum rusticum καὶ perpressa

Pl [*ἰ.λλ*]), Verg. ecl. 4,19. 7,27. *Cu Plin.* 12,45. 21,132.

Baccara, ae, ἀ. ὄν. δούλου βαρβαρικόν. Mart. 6,59,2 κ.ἀ.

Baccāria (Bacch-), ae, θ. τίτλος ἀπολεσθείσης κωμ. τοῦ Πλαύτου. Macr. sat. 3,16,1. ***ἅ.λ.***

baccaris (bacch- *μτγν.*) = baccar. Plin. 12,45.

1. **Baccha** (ἀρχαϊκ. καὶ *Ἐπιγρ.* Bacca, Baca SC. de Bacch.), Βάκχη. **1.** ἡ ἱέρεια (σύντροφος τοῦ Β.) ἡ τελοῦσα τὰ Βακχικὰ ὄργια S. C. de Bacch. 7. Varro l. l. 7,87. Hor. s. 1,3,7. Ovid. ars 1,545. thyrsigerae Naev. tr. 31. saevae *Pr.*, Threcia Tac. ann. 11,31. — Ὡς ἔργον τέχνης Cic. epist. 7,23,2. Plin. 33,155. 35,109. — Bacchis initiare alqm (μυῶ τινα εἰς τὰ Βακχικὰ μυστήρια) Liv. 39,9,4. **2.** τίτλος τραγῳδίας τοῦ Ἀκκίου. Macr. s. 6,5,9. 11. Paul. Fest. p. 197. **3. Bacchē,** νύμφη, τροφὸς τοῦ Βάκχου. Serv. εἰς Verg. ecl. 6,15. Ἰ. Bacche.

2. **baccha,** ἰ. 2. bacca.

bacchābundus 3 (bacchor). **1.** =bacchans, βακχεύων, βακχιῶν, βακχευτικός, ἐν βακχευτικῷ ἐνθουσιασμῷ. agmen Curt. 9,10,27. **2.** δαιμονῶν, δαιμονικός, δαιμονιόπληκτος (*δαιμονιασμένος*), λυσσῶν, παράφορος ὡς Βάκχος, Σαβάζων. Apul. apol. 82,6.

Bacchānal (ἀρχαϊκ. Bacānal *Ἐπιγρ.*), ālis, οὐ. (Bacchus, κατὰ τὸ Saturnālia, Volcanālia ἀντὶ Bacchalia). **1.** τόπος συγκεντρώσεως τῶν Βακχῶν πρὸς ἔναρξιν τῶν ὀργίων τῆς τελετῆς τοῦ Βάκχου. Plaut. Aul. 408, 411a. Bacch. 53. *Ἐνικῶς* : Plaut. Mil. 858 vos in cella vinaria -al facitis (θορυβεῖτε [κάνετε πατιροντί]), *ἐπ.* S. C. de Bacch. 2. *Πληθυντικῶς* (συνήθως) : Cic. leg. 2,37. Liv. 39, 18,7 κ.ἀ. **2. Bacchānālia,** ium οὐ. τὰ Βακχανάλια, Βάκχια, Βακχεῖα, τὰ τοῦ Διονύσου ὄργια, τὰ Διονύσια (ἰ. Liberalia), ἑορτὴ τοῦ Βάκχου κατὰ τριετίαν τελουμένη. Ταῦτα ἕνεκα τῆς ὀργιαστικῆς καὶ ἀκολάστου τελέσεως ἀπηγορεύθησαν ἐν Ρώμῃ διὰ τοῦ Senatus consultum de Bacchanalibus (186 π.Χ.). Liv. (39,8,3). 39,9,3. 39,12,4. 39,18,7 39,41,6 κ.ἀ. Tac. h. 2,68. Val. Max. 6,3,7. Μτφ. (ποιητ.) Bacchānālia vivere (βακχεύειν, ἀκολάστως ζῆν) Iuv. 2,3. **3.** τὰ Βάκχεια ἱερά, τὰ sacraria τοῦ Βάκχου. Liv. 39,16,10.

→Γεν. πλθ. Bacchānāliōrum Sall. hist. frg. 3,31 (π. Macr. s. 1,4,6).

Bacchānālis, e (Bacchus), βάκχειος, βακχεῖος, βάκχιος. festum (τὰ Βακχεῖα) Macr. s. 1,4,9. = Bacchanalia.

Bacchāria, ἰ. Baccaria.

bacchātim, ἐπίρρ. (bacchor), κατὰ τὰς Βάκχας, κατὰ τὴν μανίαν τῶν Βακχῶν, ὡς αἱ Βάκχαι, (βακχ[ευτ]ικῶς). Apul. m. 1,13. ***ἅ.λ.***

bacchātio, ōnis, θ. (bacchor), βακχεία, βάκχευσις, βάκχευμα, ὀργιασμὸς βακχικός, κραιπάλη. nocturnae (νυκτερινὰ ὄργια). Cic. Verr. 1,33.

Bacchē, ēs, θ. Βάκχη = Baccha. Ovid. trist. 4,1,41. am. 1,14,21. Plaut. Amph. 703. Ἰ. καὶ Baccha 3.

Bacchēis, idos (*ἐπιθ.*), Βακχηΐς, Κορινθία (*ἀνήκουσα εἰς τὸν παλαιότατον βασιλέα τῆς Κορίνθου Βάκχιν*

[Bacchis] ἀρχηγέτην τῶν Βακχιαδῶν). Ephyre (ἡ Κόρινθος). Stat. s. 2,2,34 **Bacchiadae,** ārum ἀ. Βακχιάδαι, Βακχίδαι (ἀπόγονοι τοῦ Βάκχιδος) Ovid. m. 5,407. Plin. 35,152.

Bacchēius 3 Βακχήιος, Βάκχειος. dona (ὁ οἶνος) Verg. g. 2,454 (= munera Stat. Ach. 1,184).

Bacchēus 3 Βακχεῖος, Βάκχειος. **1.** τῶν Βακχῶν, Βάκχειος. sanguis (τοῦ ὑπὸ τῶν Βακχῶν κατασπαραχθέντος Πενθέως) *St,* cultus *St,* orgia *St,* ululatūs *O.* **2.** τοῦ Βάκχου, Βάκχειος. sacra (τὰ Διονυσιακὰ μυστήρια) *O* (καὶ ἁπλῶς Bacchīa Isid. or. 1,16,11), cornua *St,* bella *St.,* munera (ὁ οἶνος) *St* (= dona *V*), orgia *St,* -eā voce fremens Col. 10,223.

Bacchiadae, ī. Bacchēis.

Bacchias, (adis), θ., Βακχιάς, Βάκχου νῆσος (ἐν τῷ Ἀραβικῷ κόλπῳ). Plin 6,173 (ī. καὶ Antibacchias). *ἅ.λ.*

Bacchicus 3 Βακχικός, τοῦ Βάκχου, τῶν Βακχῶν. -o insultans modo *E,* -o cum schemate *Naev.,* sacra (τὰ μυστήρια τοῦ Βάκχου) *O* (πρβλ. Stat. Ach. 1,812 Bacchēa orgia), serta *O Ml,* Naxos *St,* buxus *St,* -o ritū *Ma,* vitis Cic. Arat. 423. hedera Plin. 16.147.

Bacchina, ae, θ. νῆσος πλησίον τῆς Σμύρνης ἔναντι τῆς Φωκαίας = Bacchīum (*ἅ.λ.*). Plin. 5,138. *ἅ.λ.*

1. **Bacchis,** idis, θ. Βακχίς, Βάκχις, ὄν. γυν. **1.** ἐν ταῖς κωμ. τοῦ Τερεντίου (συχν.) καὶ τοῦ Πλαύτου. **Bacchides** (δύο ἀδελφαὶ ἑταῖραι), τίτλος κωμ. τοῦ Πλαύτου. Plaut. Bacch. 371. **2.** Cic. Att. 15,27,3 *(mima?).*

2. **Bacchis,** is, ἀ. Ἰ. Bacchēis.

Bacchīum, īī, οὐ. Βακχεῖον, νῆσος πλησίον τῆς Σμύρνης ἔναντι τῆς Φωκαίας (= Bacchina *ἅ.λ.*). Liv. 37,21,7. *ἅ.λ.*

1. **Bacchīus** 3 (Bacchus), Βάκχιος, Βακχικός. sacra (τὰ Βακχεῖα) *Ovid. m. 3,518 (*v.* Bacchica). Ἰδ. καὶ Baccheus 2.

2. **bacchīus,** īī, ἀ. (*sc.* pes), *t.t. μετρ.* βακχεῖον, βακχειακὸν μέτρον, βακχεῖος (⏑ – – π.χ. sălūtī, Achātēs «τίς; ἀλκὴν τίν' αἰνεῖς; Ὀδυσσῆ») ἐνῷ (– – ⏑ π.χ. Rōmānŭs, «Σοί, Φοῖβε, Μοῦσαί τε συμβῶμεν») ἐκαλεῖτο παλιμβάκχειος palimbacchīus καὶ ἀντιβάκχειος antibacchīus). Quint. 9,4,82.

3. **Bacchius,** iī, ἀ. Βάκχιος. **1.** ὀνομαστὸς μονομάχος ἐπὶ Αὐγούστου Hor. s. 1,7,20 (ī. καὶ Bithus). **2.** ἐκ Μιλήτου συγγραφεὺς γεωπονικῶν. Varr. r. 1,1,8. Col. 1,1,8. Plin. 1 ind. 8 κ.ἀ.

bacchor 1 (Bacchus, Baccha). Α) ἀμτβ. κυρ. α) βακχεύω (ἄγω, τελῶ [ἑορτάζω] τὴν ἑορτὴν τοῦ Βάκχου). Baccha bacchans *P,* ἐπ. *Cic.* ac. frg., *Ca H Se Cu Si St Ap.* β) (ἐπὶ θεῶν, ἀνθρώπων, ἐν εὐρυτ. ἐννοίᾳ), βακχεύω, βακχιάζω (ἐνεργῶ ὡς κατεχόμενος ὑπὸ μανίας, ὀργιάζω, μαίνομαι ἡδονῇ, ἔρωτι, χαρᾷ, ὀργῇ, προφητικῷ παροξυσμῷ) Verg. A 6,77. *St,* non ego sanius (ἤτοι non sanius = insanius κατὰ λιτότητα) bacchabor Edōnis (θὰ βακχεύσω οὐχὶ σωφρονέστερον τῶν Ἠδω-

νῶν ἢ Ἡδώνων) Hor. c. 2,7,26. in voluptate (ἐκβακχεύομαι, *κολυμπάω* μέσα στὰς ἡδονάς) *Ci*, cui bacchor furens? Sen. Ag. 724. in caede (μαίνομαι ἐν τῷ φόνῳ [κ υ ρ. δι' ὑπερβολικῶν ἐξωτερικῶν σημείων ἐκδηλῶ τὴν χαράν μου διὰ τὸν φόνον) *Ci*, bacchatur Veneri *Co* (in Venerem *Ap.*), -ātus Amor exaestuabat *Ap.* Aiax bacchans (Αἴας μαινόμενος = furens· πρβλ. bacchari et furere) *Vr*. **bacchantes,** um (*O*) καὶ -ium (*Cu Pl*) = Bacchae. — (Ἐπὶ μάντεων καὶ ποιητῶν) κατέχομαι ὑπὸ θείας μανίας ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐμπνεύσεως. in antro bacchatur vates (ἡ Σίβυλλα) Verg. A 6,77 πρβλ. Stat. Theb. 10,666 κ.ἀ. — (Ἐπὶ ῥητόρων) : μεταχειρίζομαι ἐν τῷ λόγῳ τόνον πολὺ ὑψηλόν, ὑπερβολικὰς ἔκτροπάς. Cic. Brut. 279. Quint. 12,10, 73. γ) Π α θ η τ. a) (ἐπὶ ἀψύχων καὶ βιαίας ἐνσκήψεως στοιχείων τῆς φύσεως), σφοδρῶς πνέω, ῥέω πολύς, ῥαγδαίως ἐκχέομαι, ἀντηχῶ ἐκ κραυγῶν καὶ χορῶν τῆς ἑορτῆς τοῦ Βάκχου κ.τ.τ. Verg. g. 2,487. A 3,125. Ovid. trist. 1,2,29. Val. Fl. 3,15. S a n t. (π. Non. p. 78,28). b) περιπλανῶμαι, διαδίδομαι, διαχέομαι, διασκεδάννυμαι συνταρακτικῶς ἢ ἀστραπιαίως. Lucr. 5,823 (in montibus). Verg. A 4,301. 4,666. 10,41 (fama per urdem). Thracio -nte vento (= Threicio Aquilone, τοῦ βορρᾶ [κ υ ρ. τοῦ BA.] μανιωδῶς πνέοντος) Hor. c. 1,25,11 AppV (= Culex 113 iugis, Ciris 167 in urbe). Apul. m. 8,6 cursu furibundo. M τ ν μ. (ἐπὶ τὸ ἀστεῖον) : ubi bacchabatur aula (= olla) cassabant cadi (ὅταν ἡ οἰνοχόη [ἢ κανάτα] ἐμαίνετο (εὑρίσκετο ἐν βακχικῷ ἐνθουσιασμῷ πληρουμένη), οἱ κάδοι [τὰ μεγαλύτερα δοχεῖα τοῦ οἴνου] ἐκλονίζοντο [ἐγυρίζοντο στὰ πλάγια διὰ νὰ γεμίζῃ ἡ οἰνοχόη]) Plaut. Mil. 856. B) μ τ β. α) ποιῶ νὰ ἀντηχῇ τὸ eheu, euhoe (εὐοῖ, ἐπιφών. τοῦ Βάκχου) Catull. 64,61. 255. β) ποιῶ ποίημα, στιχουργῶ ἐν λόγῳ ἐνθουσιαστικῷ καὶ πομπώδει. grande Sophoclēo carmen -mur (*μτβτ.*) hiatu (ψάλλω ἀπαγγέλλω, ὡς ἄλλος Σοφοκλῆς, ὑψηλὸν καὶ πλῆρες ἐμφάσεως ποίημα) Iuv. 6,636.

1. **Bacchus,** ī, ἁ. **1.** Βάκχος (καί, παλαιότ. ὄν. Διόνυσος), ὁ νεαρὸς καὶ ὡραῖος παρὰ τοῖς Ἕλλησι παῖς, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Σεμέλης (*Acc.*, Tib. 3,4,45. *P* καὶ ă.), θεὸς τοῦ οἴνου, ταὐτιζόμενος ὡς τοιοῦτος ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων πρὸς τὸν **Liber.** Ὁ βίος τοῦ Βάκχου κατὰ σειρὰν δηλοῦται ἐκ τῶν ἀκολούθων χωρίων ἰδίᾳ τῶν ποιητῶν· Ovid. f. 6,485. m. 4, 12. Curt. 8,10,12. (Liber pater πρβλ. Mel. 2,17. 3,66). Ovid. m. 3,314. 4,12. 13. trist. 5,3,26. Cic. Flacc. 60. Ovid. m. 4,11 ἑξ. Verg. g. 4,521, καὶ ὡς θεὸς ἐμπνευστὴς τῆς διθυραμβικῆς ποιήσεως πρβλ. Hor. c. 2,19,1. Ovid. am. 3,15,17. Περὶ τῆς παραστάσεως τοῦ Βάκχου ἐν τῇ τέχνῃ· πρβλ. τὰ ἑξῆς σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὸν βίον αὐτοῦ : ignigena *O*, fulmineus *St*, bis genitus *O* (πρβλ. bimater *O*, satus iterum *O*), Nyseus *O* (ἢ Nysius *Ci Co*), saevus *VF St*, ultor *O*, metuendus *H*, insa-

nus *St*, inventor vitis *E*, consitor uvae *Ti*, Lyaeus *V*, *H*, *O* κ.ἄ. Lēnaeus *V*, *H*, *O*, racemifer (βοτρυοστέφανος) *O*, Nyctelius (Νυκτέλιος) *O*, Eleleus (ἐλελεὺς [ἐκ τοῦ ἐπιφ. ἐλελεῦ]) *O*, Ēvān ἢ Euhān (ἐκ τοῦ τῶν Βακχῶν ἐπιφ. ēvān εὐὰν ἢ εὐᾶν) *O Lu*, Liber *Vr*. *Ci*, dator laetitiae *V*, laetus *St*, corniger *O*, cornu insignis (ὡς κερασφόρος θεὸς τοῖς μυστηρίοις ἀνήκων) *O*, intonsus *O*, indetonsus *O*, depexus crinibus *O*, thyrsiger *Se* (πρβλ. gravi metuendus thyrso Hor. c. 2,19,8), Bromius *P*, corymbifer (κισσοκορυμβοφόρος) *O*, Euhius (Euius, Evius Εὔιος, ἐκ τοῦ εὐοῖ) *E Lu Ci H Co* **2.** *μτνμ.* α) ἐπίκλησις τοῦ Βάκχου : iō Bacchē (ἰὼ Βάκχε [διὰ μακροῦ ē δικαιολογουμένου ἐκ μετρικῶν λόγων]) *Hor. s. 1,3,7 (*a. l.* io Bacchae [οὕτω οἱ νεώτ. ἐκδόται, πρβλ. ἰὼ Βάκχαι, ἰὼ Βάκχαι *Εὐριπ.* Βάκχ. 578 καὶ ἄλλοι διορθοῦσι iō Bacchoe πρβλ. ἰόβακχοι, βακχέβακχοι = διθύραμβοι]). Baccho audito (ἀκουσθείσης τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Βάκχου) Verg. A 4,302. β) τὸ κλῆμα τῆς ἀμπέλου Verg. g. 2,37.113 κ.ἀ. γ) οἶνος (πρβλ. Ceres) Lucr. 2,655. Verg. ecl. 5,69 πρβλ. καὶ vetus, merus, mitis, odoratus *V* κ.ἄ.).—'Ιδ. καὶ Dionȳsus, Liber, Iacchus 2., bacchus καὶ Bacchanal.

2. **bacchus,** ī ἀ. βάκχος, ἰχθὺς τῶν βαθέων ὑδάτων, τὸ καλύτερον εἶδος τοῦ asellus (*ἰ.λ.*) = (κατὰ Πλίνιον* 32,77) mizyenes (κείμ.ἐφθαρμ. *a.l.* myxon) Plin. 9,61.32,102.145.

Bacchylidēs, is ἀ. Βακχυλίδης, υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ Σιμωνίδου, λυροποιητὴς ἐκ Κέω (505 - 450 π.Χ.). Gell. 20,7,2. Amm. 25,4,3.

bacciballum, κατ' αἰτιατ. πτ. (bacca + βαλλος τοῦ ἀρύ - βαλλος ?). Melissa Tarentina pulcherrimum -um (μέλισσα ἐκ Τάραντος, ὡραία γυνὴ [ὡραῖος *κόμματος*]) Petr. 61,6. ***ἅ.λ.***

Baccineus *Petr. *p.* 135,8,17 (κείμ. ἐφθαρμ.).

Bācēnis, is, θ. (*sc.* silva), τὸ δυτ. μέρος τοῦ ἐν Γερμανίᾳ δρυμοῦ τῆς Θυριγγίας, ὅστις χρησιμεύει ὡς φυσικὸν ὅριον τῶν Χηρούσκων καὶ Σουήβων. Caes. g. 6,10.5. ***ἅ.λ.***

baceolus, ī, ἀ. (βάκηλος ὁ ἀνόητος *Ἡσύχ.*), μωρολόγος, βλὰξ = stultus (*γερμ. Dummhut, Faselhans*) Suet. Aug. 87,2. ***ἅ.λ.***

Bachylitae (-chil-), ārum, ἀ. λαὸς τῆς 'Αραβίας. Plin. 6,158. ***ἅ.λ.***

bācifer, fera, ferum (baca κ. fero § 66), φέρων ῥαγοειδεῖς μικροὺς καρποὺς ἢ ἐλαίας. **1.** hedera (κισσὸς) Sen. O. 415. -a taxus (τάξος, σμῖλαξ) Plin. 16,50. 'Ιδ. baca. **2.** = -a Pallas (ἐλαιοφόρος, κατὰ μ τ ν μ. Palladis arbor) Ovid. am. 2,16,8. Sabinus (ἐλαιοφόρος) Sil. 3,596.

Bacilius, iī, ἀ. Βακίλιος, ὄν. Cic. ad. Q. fr. 2,1,12. ***ἅ.λ.***

bacillum, ī, οὐ. (*ὑπκρ.* τοῦ baculum). **1.** βακτήριον, βακτηρίδιον, μικρὰ ῥάβδος (*μπαστοῦνι*). *Afr. Lucil. Vr* Cic. Tusc. 1,104. *Iu. PF.* **2.** ἡ ῥάβδος τοῦ ῥαβδούχου Cic. leg. agr. 2,93. Att. 11,6,2. **3.** στύραξ, ξυστὸς (ἀκοντίου κ.τ.τ.) Apul. m. 1,4.

Bacis, is (αἶτ. -in), ἀ. Βάκις. **1.** μάντις ἐκ Βοιωτίας Cic. div. 1,34.

2. Βοῦχις, ταῦρος λατρευόμενος ἐν Ἑρμωνθίδι τῆς Αἰγύπτου. Macr. s. 1,21,20.

Baclanaza, ae, θ. πόλις τῆς Arabia Felix. Plin. 6,157 (ἰδ. Badanatha). ***ἅ.λ.***

bacrio, ōnis, θ. εἶδος ἀγγείου ἔχοντος μακράν πως λαβὴν καὶ ὁμοιάζοντος πρὸς τὸ bacar. Paul.-F. p. 31,1 καὶ 2. Κατ' ἄλλους = trulla.

Bactra, ōrum, οὐ. τὰ Βάκτρα (ἢ Βάκτρα Στράβ.), πρωτ. τῆς Βακτριανῆς ἐν Ἀσίᾳ (τῆς *ν. Balk*). Curt. 7,4,26 ἑξ. Prop. 3,11,26. Verg. g. 2,138. Hor. c. 3,29,28. Plin. 6,45 κ.ἄ. *Μτνμ.* (§ 85) οἱ κάτοικοι τῶν Βάκτρων Verg. A 8,688. **Bactrum,** ī οὐ. Plin. 6,48 = Bactra. **Bactrī** ōrum ἀ. οἱ κάτοικοι τῶν Βάκτρων ἢ τῆς Βακτριανῆς. Sen. nat. 5,18,10. Curt. 10,10,4. Mel. 1,13. Plin. 6,43 κ.ἀ. **Bactria,** ae θ. Βακτρία (=Bactriana) Plin. 8,67. **Bactriānus** 3 Βακτριανός. campi *Ta,* arx *Cu,* regio ἢ terra *Cu,* milites, exules *Cu,* imperium *I, smaragdi Pl.* Οὐσ. **Bactriāna,** ae θ. Βακτριανή, Βακτρία (μία τῶν ἀνατολ. ἐπαρχιῶν τοῦ Περσικοῦ κράτους, ἢ *ν. Balk*) Plin. 12,35. Iust. 13,4,19. **Bactriānī,** ōrum ἀ. οἱ Βακτριανοί, κάτ. τῶν B. Sen. dial. 2,134. *Cu I* καὶ μτνμ. ἡ Βακτριανὴ Curt. 7,4,25. *Περιλητ.* : Bactriānus, ī ἀ. = -ānī. Tac. ann. 2,60. **Bactrīnus** 3 Βακτριανός. camēlus Apul. m. 7,14. **Bactrius** 3 Βάκτριος. Halcyoneus *O,* cameli *Pl,* arbores Plin. 1,12,19.

Bactrī, -rum, -ia, -iānus, -īnus, ἰ. Bactra.

Bactrus (-os), ī, ἀ. Βάκτρος, ποτ. εἰσρέων εἰς τὸν Ὦξον. Curt. 7,4,31. Luc. 3,267.

bācula, ae, θ. (ὑπκρ. τοῦ baca), μικρὸς σφαιροειδὴς καρπὸς (ῥᾶξ) Plin. 25, 96.

baculum, ī, οὐ. (*bac-tlom, βάκτρον· πρβλ. καὶ βάκυλα Πλούτ.), βάκτρον, βακτηρία, ῥάβδος (ὡς στήριγμα ἐν τῷ βαδίζειν, εἶτα δὲ = scipio βακτηρία κοσμητικὴ καὶ = fustis ῥάβδος πρὸς τὸ πατάσσειν, *βέργα L,* ἔπειτα = ποιμενικὴ ῥάβδος, *πατερίτσα, κλίτσα,* -um pastorale *Si* pastor -o innixus *O, F,* ὡς ῥάβδος τοῦ οἰωνοσκόπου (= lituus *ἰ.λ.*) *L,* ὡς βακτηρία τῶν κυνικῶν φιλοσόφων *Ap. Ml,* ὡς βακτηρία τῶν γερόντων *Se Co Pl Su,* ὡς βακτηρία τῶν ἀναπήρων *Ce, O* (πρβλ. καὶ Macr. s. 1,6,26).—Εἶδος σφύρας *Vitr. 2,4,3. 7,3,7 (*a.l.* liaculum).

→baculus, ī ἀ. Ovid. f. 1,177. met. 2, 681 (?). 789 (?). 6,27 (?).

Baculus, ī, ἀ. ὄν. τοῦ ἑκατοντάρχου P. Sextius Baculus. Caes. g. 3,5,2 κ.ἀ.

Bacuntius, iī, ἀ. ποτ. Παννονίας (*ν. Bosut*). Plin. 3,148. ***ἅ.λ.***

Bacurius, iī, ἀ. Βακ(α)ούριος, βασιλεὺς τῶν ἐν Σκυθίᾳ Ἰβήρων. Amm. 31,12,16.

Badanatha, ae, θ. *Plin. 6,157 (*ν.* Baclanaza *ἰ.λ.*). ***ἅ.λ.***

Badīa, ae, θ. Βαρεῖα (*Πτολ.*), Βαθεῖα (*Πλούτ.*), πόλις τῆς Βαιτικῆς Ἱσπανίας (*ν. S. Maria de Bedoya*). Val. Max. 3,7,1ᵃ = 2. Barēa (*ἰ.λ.*).

badisso, āre 1 ἰ. badizo.

1. **badius** 3 (ἐπὶ τοῦ τριχώματος

τῶν ἵππων : βάδιος... σημαίνει... καὶ ἵππου χροιὰν *Σουΐδ.*), καστανόχρους, χελιδονιαῖος Γλωσσ., equus (βάδιος, *Διγ. Ἀκρ.*) Varr. Men. 358. Πρβλ. καὶ gilvus, murrinus.

2. **Badius,** ὄν. ἀνδρὸς ἐκ Καμπανίας Liv. 25,18,4 ἑξ. Val. Max. 5,1,2. 3.

badizo, āre 1 βαδίζω. tolutim (διποδίζω, τροχάζω, *πάω τρὸχ*) Plaut. Asin. 706. ***ἅ.λ.***

Badu(h)ennae lucus, ὁ τῆς Βαδοέννης δρυμός, ἄλσος ἱερὸν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Φρεισίων (Δ. Friesland ἐν Γερμανίᾳ). Tac. ann. 4,73. ***ἅ.λ.***

Baebelo, ὄν. ὀρύγματος μεταλλείου ἀργύρου ἐν Ἱσπανίᾳ. Plin. 33,97. ***ἅ.λ.***

Baebiānī Ligures, λαὸς τῶν Ἰρπίνων. Plin. 3,105. Ἰ. καὶ Ligures Corneliāni.

Baebius 3, ὄν. ῥωμ. γεν. πληβ. μετὰ τῶν ἐπων. Dives, Sulca, Tamphilus. Τούτων γνωστότ. **1.** οἱ ἀδελφοὶ Cn. Baebius Tamphilus *N. VM.* καὶ M. Baebius Tamphilus *VM.* Ἀμφότεροι συχνάκις παρὰ τῷ Λιβίῳ (βιβλ. 29-40). **2.** C. Baebius Sulca δήμαρχος (111 π.Χ.) ὑπὸ τοῦ Ἰουγούρθα δεκασθείς. Sall. Iug. 33-34. *Ἐπίθ.* Baebius 3 τοῦ Βαιβίου. lex Baebia τοῦ ὑπάτου M. Baebius Tamphilus de praetoribus creandis (180 π.Χ.) Liv. 40.44,2. **3.** L. Baedius Dives, praetor (189 π.Χ.) Liv. 37,47,8.

Baebro, ōnis, ϑ. πόλ. τῆς Βαιτικῆς ἐν Ἱσπανίᾳ. Plin. 3,10. ***ἅ.λ.***

Baecula (-cyla), ae, ϑ. Βαίκυλα (τά, *Πολύβ.*), Βαικούλα *(Πτολ.)*, μικρὰ πόλις τῶν Oretani τῆς Βαιτικῆς Ἱσπανίας (*ν. Baylen*). Liv. 27,18,1. 27,20,3. 28,13,5. Perioch. 27. **Beculōnēnsēs,** ium ἀ. Βαικυλεῖς, οἱ κάτ. τῆς Baecula. Plin. 3,23.

Baeculōnius, iī, ἀ. A. Baeculōnius, σημαιοφόρος ἀνδρεῖος Liv. 41, 4,1. ***ἅ.λ.***

Baelo, ōnis, ϑ. Βελὼν (Στράβ.), Βαίλων (*Πτολ.*), πόλ. τῆς Βαιτικῆς Ἱσπανίας (*ν. Belonia*). Mel. 2,96. Plin. 3,7.

Baesadine (ἀφαιρ.), ὄν. Ἱσπανοῦ στρατηγοῦ. Liv. 33,44,4. ***ἅ λ.***

Baesippo, ōnis, ϑ. Βαισίππω καὶ -ιππὼ (*Πτολ.*), πόλις κ. λιμὴν τῆς Βαιτικῆς (*ν. Barbato*). Mel. 2,96. Plin. 3,15 (*codd.* Baesippo κ. Belippo).

Baetae, ārum, ἀ., λαὸς τῆς Ἀνατ. Ἀσίας. Amm. 23,6,66. ***ἅ.λ.***

Baetasiī, (-ī), ōrum, ἀ. λαὸς τῆς Gallia Belgica ἤτοι τῆς Κάτω Γερμανίας μεταξὺ τῶν Tungri καὶ τῶν Nervii. Plin. 4,106. Tac.h 4,56.66.

Baeterrae (Bēt- *Me*), ārum, ϑ. Βαίτερρα (*Στράβ.*), Βαιτιραὶ (*Πτολ.*), Βαίταρρα (*Στέφ. Β.*), Βήταρρα (ἐπὶ *νομισμ.*), πόλις τῆς Gallia Narbonensis (*ν. Béziers*). Mel. 2,75.80. Plin. 3,36. 14,68.

Baethaemī, ōrum, ἀ. λαὸς τῆς Κοίλης Συρίας. Plin. 5,81. (*v.l.* Baetarreni, Bethemi).

Baetica, ἰ. Baetis.

baeticātus 3 φέρων (φορῶν) ἔνδυμα Βαιτικὸν (ἰ. Baetis). Mart. 1,97,5. ***ἅ.λ.***

Baeticola (ἐπίϑ.), παροικῶν τὸν ποτ. Βαῖτιν. viri Sil. 1,146 (ἰδ. Baetigena). ***ἅ.λ.***

Baetigena, ae, (ἐπιθ.), παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Βαίτιος γεγεννημένος. viri Sil. 9,234 (ἰδ. Baeticola). ***ἅ.λ.***

Baetis, is (αἰτ. -im, -in [*Me*], -em [*Si*], ἀφ. -e [*L*], -ī [*Am.*]), ἁ. Βαῖτις, ποτ. Ἱσπανίας (*ν. Guadalquivir*) καὶ πόλις. Liv. 28,16,1. Plin. 2,219. Mel. 3,5. *Am. κ.ἄ.* **Baeticus** 3 Βαιτικός. -a provincia ἡ Βαιτικὴ (τμῆμα τῆς ΝΔ. Ἱσπανίας (*ν. Ἀνδαλουσία* καὶ μέρος τῆς *Γρανάδας*, ὀνομαστὸν διὰ τὸ ἔριον) Plin. 3,7. Plin. ep. 3 4,2. *Se, Co Ta κ.ἄ.* -a lana Plin. 8,191. lacernae (φαινόλαι, μανδύαι) Mart. 14,133. -ici gregis vellus (Βαιτ. ἔριον) *Ml. Ὀνσ.* πλθ. **Baeticī,** ōrum ἁ. Βαιτικοί, οἱ κάτ. τῆς Baetica *Pl.* **Baetūria,** ae θ. Βαιτουρία, τὸ ΒΔ. τμῆμα τῆς Hispania Baetica μεταξὺ τῶν ποταμῶν Βαίτιος καὶ Ἄνα. Liv. 33,21,8. 39,30,1. Plin. 3,13,14. b. Hisp. 22,7. Ἰδ. καὶ baeticatus.

baeto 3 καὶ **bīto** (ἐτυμολ. σκοτεινή· ἧττον ὀρθῶς bēto), εἶμι, βαδίζω. *Σύντ.* : α) μετ' ἐπιρρ. τοπ. foras. Varr. Men. 553. β) μετὰ ὑπτ. α' defensum patriam in pugnam Pac. tr. 255. γ) μετὰ τῆς in+αἰτ. Pac. ἐ.ἁ. δ) ἀπολ. Pac. tr. 227 (*codd.* betere). Ἰδ. bīto.

→bēto (κατ' εἰκασίαν τοῦ Palmer πρὸς διόρθωσιν νοσοῦντος χωρίου) Pompon. atel. 150.

Baetōn, onis, ἁ. Βαίτων, Ἕλλην ἱστορικός, ὁ Ἀλεξάνδρου βηματιστὴς (itinerum mensor) γράψας περὶ «Σταθμῶν τῆς Ἀλεξάνδρου πορείας». Plin. 6,61.69. 7,11.

Baetulō, ōnis, ἁ. Βαιτουλών, (*Πτολ.*), πόλ. (κ. ποτ.) τῆς Ταρρακωνησίας Ἱσπανίας (*ν. Badalōna*). Mel. 2,90. Plin. 3,22.

baetulus (-tylus), ī, ἁ. κατὰ πλθ. baetulī, ōrum ἁ. βαίτυλοι, βαιτύλια, ἐξ οὐρανοῦ πολύτιμοι λίθοι (gemmae), μετεωρικοὶ λίθοι (μέλανες καὶ στρογγύλοι κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς ἐπιμήκεις οἵτινες ἐλέγοντο cerauniae θεωρούμενοι ἱεροί. Plin. 37,135 καὶ 1,37,51.

Baetūria, ἰ. Baetis.

Baga, ae, ἁ. (Βάγας). **1.** βασιλεὺς τῶν Μαύρων ἢ Μαυρουσίων. Liv. 29,30,1. **2** Bagas, ae ἁ. α) στρατιώτης τοῦ Ἀννίβα. Sil. 2,111. β) ἄλλος τις. Sil. 5,235.

Bagabaxus, ī, ἁ. Πέρσης τις. Iust. 3,1,5. ***ἅ.λ.***

Bagada, ae, θ. Βάγαδα, πόλις Αἰθιοπίας. Plin. 6,178. ***ἅ.λ.***

Bagaeus, ī, ἁ. Βαγαῖος, Μαγαῖος (*Πλούτ.*) ἐκ Περσίας ἀδελφὸς τοῦ Φαρναβάζου, ὁ ἕτερος τῶν φονέων τοῦ Ἀλκιβιάδου (403 π.Χ.). Nep. Alc. 10,3 (ἰ. καὶ Susamīthrēs). ***ἅ.λ.***

Bagasus, ī, ἁ. στρατιώτης Καρχηδόνιος. Sil. 5.410. ***ἅ.λ.***

Bagaudae, ἰ. Bacaudae.

Bagennī, ἰ. Bagienni.

Bagēsus, ī, ἁ. Καρχηδόνιος στρατιώτης. Sil. 10,459. ***ἅ.λ.***

Bagiennī, *Vr Ve Pl* (-gennī *Si*), ἁ. λαὸς τῆς βορ. Λιγυρίας. Varr. r. 1,51,2. Vell. 1,15,5. Plin. 3,47 κ.ἁ. Sil. 8,605 (Băgenni).

Bagiennius, ī, ἁ. Pollio Cic. epist, 10,33,4.

Bagistanēs, is, ἁ. Βαγιστάνης,

ὄν. Βυβυλωνίου τινός. Curt. 5,13,3. *ἀ.λ.*

Bagōās, ae (κ. -ōū *Pl,* αἰτ. -ōan, κλ. -ōe), ἁ. καὶ **Bagōus,** ī ἁ. Βαγώας, Βαγῶος (λ. Περσικὴ = εὐνοῦχος). **1.** εὐνοῦχός τις «τόλμῃ καὶ παρανομίᾳ διαφέρων» δηλητηριάσας Ἀρταξέρξην τὸν Γ' (Ὦχον) τῷ 338 π.Χ., φονευθεὶς ὑπὸ Δαρείου Γ' τοῦ Κοδομανοῦ. Curt. 6,3,12. 6,4,10. **2.** εὐνοῦχός τις (εὐνοούμενος τοῦ Δαρείου) δοθεὶς ὡς δῶρον τῷ Μ. Ἀλεξάνδρῳ. Curt. 6,5,23. 10,1,22-38. **3.** ὡς προσηγορ. παρὰ Πέρσαις Baga = spado σπάδων εὐνοῦχος Plin. 13,41 πρβλ. Ovid. am. 2,2,1 (ἐπὶ σπάδωνος φύλακος τῶν Ῥωμαίων δεσποινῶν).

Bagophanēs, is, ἁ. (Βαγοφάνης), Περσης φύλαξ τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ γαζοφυλακίου. Curt. 5,1,20. 44.

Bagossola, ποτ. τῆς Σκυθίας (*ν.* Bog ?). Iord. Get. 5,30.

Bagrada (-as), ae, ἁ. Βαγράδας (*Πτολ.*). **1.** ποτ. τῆς Ἀφρικῆς ἐν Νουμιδίᾳ (*ν. Mejerdah* Μετζέρντα) Caes. civ. 2,24,1. 2,26,1 κ.ἀ. Liv. 30,25,4. Mel. 1.34. Flor. epit. 4,2,70. Plin. 5,24 *VM Luc. St Si.* **2.** ποτ. τῶν μεσημβρινῶν ἀκτῶν τῆς Περσίας (*ν. Nâbend-rûd*) Amm. 23,6,41.

Bāiae, ārum (ἀφ. Bais = ad Baias *Ci,* apud Baias *Ci*), θ. Βαῖαι, Βαΐαι. **1.** πόλ. καὶ θερμὰ ὕδατα τῆς Καμπανίας μεταξὺ Κύμης καὶ Ποτιόλων. Hor. epist. 1,1,83. Cic. epist. 9,12,1. *Pr, O* κ.ἄ. Baiarum ianua (= Cumae) Iuv. 3,4. **2.** ὡς προσηγ.: ὁ λουτρών, τὸ βαλανεῖον = balneum. Cic. Cael. 38. Att. 11,6,6. 12,40,3. *Μτφρ.* κατὰ *μτνμ.* πᾶν μέρος εὐχάριστον διὰ λουτρά Cic. Cael. 35. 47. 49. Mart. 10,13,3. 58,2. Tib. 3,5,3. *Ἐπιθ/ῶς:* Baiae aquae Prop. 1,11,30. **Bāiānus** 3 Βαϊανός. negotia *Ci,* murex *H,* -us lacus (*ν. lago Lucrino*) *Pl. Ta,* sinus *Pl,* regiones, montes *Vi,* soles *Ml* κ.ἄ. *Οὐσ.* **Bāiānum,** ī οὐ. α) τὸ κτῆμα τῶν B. Varr. r. 3,17,9. β) ἡ περιοχὴ τῶν B. Plin. 9,25. Macr. s. 3,15,3.

Baiobarī, ἰ. Baiovarii.

bāiol- ἰ. bāiul-

Baiovāriī, ōrum, ἁ., λαὸς Γερμανικός. Iord. Get. 280 Baiobari.

bāiulo 1 *Ἀπολ.* κ. *μτβτ.* alqm ἢ alqd. βαστάζω, ἀχθοφορῶ *Ἴλωσσ.* φέρω ἐπὶ τῶν ὤμων (ἐπὶ τῶν νώτων ἢ τῆς ῥάχεως, κάνω τὸν *χαμάλη,* σηκώνω φορτίον). non didici baiolare nec pecua ruri pascere. Plaut. As. 660. Merc. 508. Quint. 6,1,47. *PF.* asinus baiulans sarcinas (φορτηγὸς ὄνος) Phaedr. 4,1,5.

→bāiolo (baiiolo πρβλ. aiio, Maiia, Aiiax) Plaut. Merc. ἔ.ἀ.

bāiulus (bāiolus), ī, ἁ. **1.** ὁ βαστάζων, ἀχθοφόρος, νωτοφόρος, φορτιοφόρος, φορτοβαστάκτης *P Ci G Ap. PF.* (Ἰδ. κ. baliolus). **2.** νεκροθάπτης = vespillo. Amm. 14,7,17. **3.** γραμματοκομιστής. Amm. 15,5, 10 κ.ἀ.

Bāius, iī, ἁ. Βάιος. **1.** πρόσωπον ἄγνωστον τῶν σατιρῶν τοῦ Ὁρατίου. Hor. s. 1,4,110. **2.** ἑταῖρος τοῦ Ὀδυσσέως ταφεὶς ἐν Βαΐαις *Vr* frg., Sil. 8,538. 12,114.

Balacrus, Βάλακρος. **1.** Μακε-

δών, υἱὸς τοῦ Ἀμύντου, στρατηγὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου, σατράπης τῆς Πισιδίας. Curt. 4,5,13 (πρβλ. αὐτ. 4,13, 28). **2.** ἀρχηγὸς τῶν ἀκοντιστῶν. Curt. 8,11,22.

bālaena, bālaenaceus, ἰ. ballaena, ballaenaceus.

Balanaea, ἰ. Balanea.

balanātus 3 (ἰ. balanus = μυροβάλανος), μυροβαλάνῳ, ἐλαίῳ βαλάνου μεμυρωμένος, μυρόχριστος. -um gausape (*ἰ. λ.*) Pers. 4,37.

Balanea, ōrum, οὐ. Βαλαναία (*Στράβ.*), Βαλανέαι (*Πτολ. κ.ἄ.*) πόλ. τῆς Συρίας. Plin. 5,79.

balaninus 3 (ἰ. balanus Γ) βαλάνινος, παρεσκευασμένος ἐκ καρποῦ τῆς βαλάνου. oleum Plin. 13,8 κ.ἀ.

balanītēs, ae, ἀ. βαλανίτης, **1.** λίθος ἄγνωστος τῶν τιμίων χρώματος ὑποπρασίνου ἢ χρώμ. χαλκοῦ Κορινθιακοῦ. Plin. 37,149. Isid. 16, 15,10. **2.** εἶδος σταφυλῆς μεγάλης *uvae* -ae. Isid. orig. 17,5,21.

balanītis, idis, ϑ. βαλανῖτις, ἔχων σχῆμα βαλάνου. castanea (βαλανωτή, βαλανῖτις) Plin. 15,93. ***ἅ.λ.***

bālāns, ntis **1.** μτχ. τοῦ balo. **2.** οὐσ., ἰ. balo.

balanus, ī ϑ. (κ. σπαν. ἀ.), βάλανος. Α) βάλανος (= *λ. λ.* glans) Plin. 13,42 καὶ 16,21 (ἐπὶ τοῦ καρποῦ φοίνικος, φοινίκιον, χουρμᾶς). Β) *Μτφρ.* **1.** πᾶς βαλάνῳ ὁμοιάζων καρπὸς α) Sardiani balani (τῶν Σάρδεων, Σαρδιαναὶ βάλανοι [πρβλ. Διὸς balanus *Pl.* Διὸς βάλανος=τὸ γλυκὺ κάστανον], κάστανα μεγάλα ἥμερα, *κν. μαρόνια,* βαλανοκάστανα) Plin. 15,93. β) οἱ τοῦ φοίνικος βάλανοι ἢ δάκτυλοι, οἱ φοίνικες (χουρμάδες) (ἐν Φοινίκῃ καὶ Κιλικίᾳ) Plin. 13,48. **2.** γεν. πᾶν βαλανοειδὲς ἀντικείμενον α) βάλανος ἡ ὑπακτικὴ (ἡ καθαρτικὴ) ἤτοι ξηρὸς εἰς σχῆμα κωνίσκου ἁλυστὴρ πρὸς λύσιν τῆς κοιλίας (πρβλ. βαλανίζω), τὸ ἐντιθέμενον τῇ ἕδρᾳ, τὸ ὑπόθετον, ὑπόθεμα (συππόσιτουάρ) Plin. 20,43. 24,31. 26,54. β) κόγχη (ϑαλάσσης), κογχύλιον βαλανωτόν, ὁ μύαξ, ὁ ἐνάλιος μῦς, μυτίλος (*κν. μύδι*) Plaut. Rud. 297. Col. 8,16,7. Plin. 32,145. Macr. s. 3,13, 12. Γ) βάλανος Αἰγυπτία ἡ μυρεψική, μυροβάλανος ἧς ἐκ τῶν σπερμάτων παρήγετο ἔλαιον ἀρωματικὸν (myrobalanum) Hor. c. 3,29,4. Plin. 22, 49. 23,143 κ.ἀ. Mart. 14,57,2 καὶ βάλανος Ἀραβίας τὸ δένδρον αὐτῆς. Plin. 13.61.

→balanus, ī ἀ. Plin. 15,93. Macr. s. 3,13,12. balanum, ī οὐ. (εἶδος μύρου) Schol. Pers. 4,37.

Balarī, ōrum, ἀ. Βάλαροι (*Στράβ.*), Βαλαροὶ (*Παυσ.*), λαὸς τῆς Σαρδηνίας. Liv. 41.6,6. Plin. 3,85.

bālāns, ἰ. balo.

balatro, ōnis, ἀ. (λ. ἴσως ἐτρουσκ.), γελωτοποιὸς (τοῦ ταπεινοτέρου εἴδους) Varr. r. 2,5,1. Hor. s. 1,2,2. Ἐντεῦθεν P. Servilius **Balatro** Π. Σερβίλιος Β., ἐπωνυμία (*παρανόμι, παρατσούκλι*) τοῦ scurra τοῦ Μαικήνα (τρόπον τινὰ Ἀρλεκῖνος, Καραγκιόζης) Hor. s. 2,8,21 (33. 40. 64. 83).

bālātus, ūs, ἀ. (balo). Ἐν. κ. πλϑ., βληχή, βλήχημα (*βέλασμα*), Γλωσσ. βληχηϑμός, τὸ ‘βῆ βῆ’ (τοῦ Ἀριστοφάνους κ. Κρατίνου = bä bä [ἤτοι σφόδρα ἀνοικτὸν e], μπέε-μπέε τῶν

αἰγῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν προβάτων καὶ ἀμνῶν) *V O Pl* κ.ἄ. agni -um exercent (βληχῶνται, *βελάζουν*) Verg. A 9,61. — *Μτφρ.* iam illi -um duxissem *Petr. 57,2 (*ν.* cluxissem [= clusissem] ἢ clusissem. Ἡ ἑρμηνεία χωλαίνει -um duxissem θὰ τὸν ἔκαμνα νὰ βγάλῃ βληχηθμόν, θὰ τοῦ ἔσπαζα τὰ μοῦτρα ἢ -um cluxissem ἢ clusissem θὰ τὸν σταματοῦσα, θὰ τοῦ ἐβούλωνα τὸ στόμα, θὰ τὸν ἔκαμνα νὰ σιωπήσῃ, νὰ βουβαθῇ).

balaustium, iī, οὐ. βαλαύστιον, ὁ κύτινος (τὸ ἄνθος τῆς ἀγρίας ῥοιᾶς [*κν.* ῥοδιᾶς]). Col. p. 10,297. Plin. 13,113 κ.ἀ.

balbē, ἐπίρρ. (balbus). **1.** τραυλῶς Lucr. 5,1022. **2.** *μτφρ.* (ἐπὶ γραφῆς), ἀκατανοήτως, δυσνοήτως, ἀκαταλήπτως = obscure. Varr. frg. (*π.* Non. p. 80).

Balbilius, iī, ἀ. (Balbillus?), ὄν. ἀνδρός. Cic. Att. 15,3,4.

Balbillus, ī, ἀ. Βάλβιλλος (Βάρβιλος (;) Κάσσ. Δίων 66,9,2). **1.** ἀστρολόγος (ἀστρονόμος) τῶν χρόνων τοῦ Νέρωνος. Suet. Ner. 36,2. Ἰδ. Babilus. **2.** Ti. Claudius Barbillus, praefectus τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ Νέρωνος. Tac. ann. 13,22. Sen. nat. 4, 2,13. Plin. 19,3.

Balbīnus, ī, ἀ. (Βαλβῖνος). **1.** ἄγνωστός τις, ἐρωμένος τῆς Hagna. Hor. s. 1,3,40. **2.** ἄγνωστός τις (ὀπαδὸς τοῦ Καίσαρος). Cic. Att. 13, 21,3.

Balbūra, ae, θ. τὰ Βάλβουρα, πόλ. τῆς Λυκίας (*ν.* *Katarq*). Plin. 5,101. *ἅ.λ.*

1. **balbus** 3 (λ. ἐκ τοῦ ἤχου πεποιημένη), τραυλός, βάτταλος, ψελλὸς (*τσεβδός, τσηβδὸς*) ἀντίθ. planus, disertus. cum ita balbus (τραυλὸς) esset (ὁ Δημοσθ.)... ut primam litteram (τ.ἔ. τὸ P τῆς λ. «ῥητορικὴ») non posset dicere perfecit meditando ut nemo planius (εὐχερέστερον, ἄνευ προσκόμματος) esse locutus putaretur Cic. de or. 1,260. balba loqui non quit, traulizi (ἡ τραυλὴ δὲν δύναται νὰ εἴπῃ λέξιν, τραυλίζει) Lucr. 4,1164. os balbum (τὸ ψελλίζον [τοῦ παιδὸς] στόμα) Hor. epist. 2,1,126. balba verba (τοῦ γέροντος) Hor. s. 2,3,274. (πρβλ. καὶ balba senectus τὸ τραυλὸν [ἕνεκα τῆς τρεμούσης φωνῆς] γῆρας, αὐτ. epist. 1,20,18 καὶ Tib. 2,5,94). balba de nare loqui (ἐπὶ θηλυδρίου : λαλῶ ὑπορρίνως [μὲ τὴ μύτη]· πρβλ. ἐν ῥινὶ φθέγγεσθαι) Pers. 1,33.

2. **Balbus,** ī, ἀ. Βάλβος, ἐπων. τῶν Attii, Cornelii κ.ἄ. (§ 85). Ἰδ. Cornelius.

balbūtio (-buttio) 4 (balbus). **1.** *ἀμτβ.* α) τραυλίζω, ψελλίζω (βαττᾰρίζω), διαπταίω, προσκόπτω ἐν τῷ ὁμιλεῖν (ἀτελῶς ἢ ἐλαττωματικῶς ἀρθρῶ, *κν. τσεβδίζω, τσηβδίζω*) Cels 5, 26,31. Apul, m. 1,26. 10,10 καὶ 8,14 (ἐπὶ θνήσκοντος ἀσυνάρτητα προφέροντος). β) ἐπὶ πτηνῶν (κοτσύφου) : τερετίζω, τιτ(τ)υβίζω (ἀντ. canere κελαδῶ) Plin. 10,88. *Μτφρ.* βαμβαίνω, βαμβαλίζω, ὑποτονθορύζω (ἀσαφῶς ἢ σκοτεινῶς ὁμιλῶ [*κν. μασάω τὰ λόγια μου, τὰ μασσῶ*], δὲν ὁμιλῶ σαφῶς], ἀντ. aperte et clarā voce dicere *Ci*) Cic. Tusc. 5,75.

div. 1,5. **2.** *μτβ.* ὀνομάζω ψελλίζων, θωπευτικῶς ὁμιλῶ (μιμούμενος τὸν ψελλισμὸν τῶν μικρῶν παιδίων). illum (τὸν ἐπὶ διαστρόφων [παραμορφωμένων] ἀστραγάλων στηριζόμενον) balbutit (= balbutiens ἢ balbudiendo appellat) scaurum (§ 85) Hor. s. 1,3,48. *Μτφρ.* Stoicus perpauca balbutiens (ὁ Στωϊκὸς εἷς ὃν λείπει ἐνίοτε ἡ περί τινος δέουσα σαφήνεια) Cic. ac. 2,137.

Balcē, ēs, ϑ. Βάλκεια, πόλ. τῆς Τευθρανίας ἐν Μυσίᾳ. *Plin. 5,126 (*a.l.* Balcēa). ***ἅ.λ.***

Balcēa, ἰ. Balce.

Balchobaudēs, is, ἀ. ὄν. γερμαν. Amm. 27,2,6. ***ἅ.λ.***

Balcia, ae, ϑ. νῆσος μεγάλη εἰς τὰ ἀνοικτὰ τῶν Σκυθικῶν ἀκτῶν. Plin. 4,95. Ἡ αὐτὴ νῆσος ὀνομάζεται ἄλλως Baltia, Abalcia καὶ Basilīa. (Plin. ἔ.ἀ.).

Baldo, ōnis, ϑ. πόλις τῆς Ἱσπανίας. Liv. 33,21,8. Ἴσως ἡ αὐτὴ τῇ Baelo (*ἰ.λ.*). ***ἅ.λ.***

Baleārēs (Baliār-) **īnsulae** κ. ἁπλῶς **Baleārēs,** ium ϑ. Βαλ(λ)ιαρίδες, Βαλεαρίδες, Βαλέριαι, Βαλιαρεῖς καὶ Gymnēsiae (-asiae Liv. per. 60. Plin. 3,77) Γυμνήσιαι, νῆσοι τῆς Μεσογείου πλησίον τῆς Ἱσπανίας (*ν. isole Baleari* [ἡ *Maiorca* = maior, καὶ ἡ *Minorca* = minor]) Liv. 28,37,5. κ.ἀ. Cic. Att. 12,2,1. *b. Afr., Me, Pl Ta Fl.* Vitr. 8,3,24. **Baliārēs** (-leāres), ium ἀ. Βαλιαρεῖς (ὀνομαστοὶ «σφενδονῆται» στρατιῶται [Plin. ἔ.ἀ. Liv. ἔ.ἀ. Caes. g. 2,7,1. Sall. Iug. 105,2. Liv. 38, 29,5. Verg. g. 1,309 κ.ἄ.). **Baleāricus** (-iaricus) 3 Βαλεαρικὸς (Βαλιαρ-). unda *O,* mare (πέλαγος) *Pl,* terra *Pl,* vina *Pl,* bellum *Fl. Οὐσ.* **Bāliāricī,** ōrum, ἀ. Βαλ(λ)ιαρικοὶ *Pl.* — Ὡς ἐπων. τοῦ Q. Caecilius Metellus. Cic. div. 1,4. Flor. epit. 3,8,1.

bālēna, ἰ. ballaena.

Balesium, iī, οὐ. πόλις τῆς Καλαβρίας. Plin. 3,101. *Mel. 2,66 (*ν.* Valetium).

Baletum flumen, μικρὸς ποταμὸς τῶν Βρεττίων ἐν Λευκανίᾳ. Plin. 3,72. ***ἅ.λ.***

Baliārēs, ἰ. Baleares.

balineae, balineum, ἰ. balneae, balneum.

balineātor, ōris, ἀ. (= balneator), βαλανεύς. frigidus Plaut. Rud. 527 (ἀστείως περὶ τοῦ Ποσειδῶνος).

balineum, eī, οὐ. (= balneum). Cic. Att. 2,3,3 τέλ. 15,3,5. epist. 14,20 κ.ἄ.

Baliniēnsēs, ium, ἀ. λαὸς τοῦ Λατίου. *Plin. 3,64 (*ν.* Balliēnsēs). ***ἅ.λ.***

? baliolus 3 (ἐκ τοῦ balius = badius ϑὰ ἐσήμαινε τὸν βαλιόν, μελαψόν, ἄνθρωπον ὄψεως μελαίνης πως) *Plaut. Poen. 1301 amplexari baliolum (ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἡ γραφὴ baliolus τοῦ Παλατ. κώδ. [ἐν ἀντιϑέσει πρὸς τὴν γρ. baiolus τοῦ Ἀμβροσ. κώδ.] ϑὰ ἦτο baiiolus [πρβλ. baiulo ἐν τέλει] καὶ μὴ κατανοηϑεῖσα παρανεγνώσϑη baliolus, διὰ τοῦτο ὀρϑῶς νῦν ἐν τῷ κειμ. τοῦ Πλαύτου ἔ.ἀ. ἐκδίδεται baiolum ἢ baiiolum).

balis (αἰτ. -im), ϑ. βάλλις φ., εἶ-

δος βοτ. ζωογόνου καὶ ὠφελίμου τοῖς νοσοῦσι. Plin 25,14. **ἅ.λ.**

1. **baliscus,** ī, ἁ. (ἐκ τῆς ταχείας συνεκφορᾶς τοῦ balniscus, ἀστείως ἀντὶ balneum), Petr. 42,1.

2. **baliscus** 3 vitis -a (ὀνομασία ἀμπέλου) Col. 3,2,19 (ἴ. κ. cocolubis), Plin. 14,29.30 (*a.l.* basilica) κ.ἀ. Ἰδ. coc(c)olobis.

bālista, Bālista, bālistārius, ἴ. ball-.

bālitāns, ntis (*θαμ.* τοῦ balāns), κατὰ πλθ.: a pecu (μακρὰν τοῦ pecus) -antes (πρόβατα βληχώμενα, βελάζοντα) Plaut. Bacch. 1123 (palitantes [= errantes] *Camer.*, πρβλ. αὐτ. στ. 1136 palantes).

Balius, iī, ἁ. ἑταῖρος τοῦ Ἡρακλέους. Liv. per. 60.

Balla, ae, θ. πόλις τῆς Λιβύης. Plin. 5,37. **ἅ.λ.**

ballaena (κάλλιον τοῦ bālaena καὶ μτγν. ballēna Paul.-F. p. 28,6), ae, θ. φάλ(λ)αινα (καὶ φάλλη) Plaut. Rud. 545. Ovid. m. 2,9. Iuv. 10, 14. Plin. 9,4 κ.ἀ.

ballaenācĕus 3 (ballaena), κήτειος, τῆς φαλλαίνης. virga (ἔλασμα κερατοειδοῦς συστάσεως ἐκ τῶν σιαγόνων τῆς φαλλαίνης [*μπανέλα, μπαναῖλα*]) Petr. 21,2. **ἅ.λ.**

ballēna, ἴ. ballaena.

Balliēnsēs, ἴ. Balinienses.

Balliī, ōrum, ἁ. λαὸς τῆς Αἰθιοπίας, Plin. 6,194. **ἅ.λ.**

Ballio, ōnis, ἁ. Βαλλίων, ὄνομα lenonis (ἐν τῇ κωμ. τοῦ Πλαύτου Pseudolus) Plaut. Pseud. 193 κ.ἀ. *Μτφρ.* ὡς προσηγορικόν, ἀνὴρ οὐδενὸς ἄξιος, οὐδαμινός, οὐτιδανὸς (*τιποτένιος*), φαῦλος Cic. Q. Rosc. 20.50. Phil. 2,15. **Balliōnius** 3 Βαλλιώνιος. arx Plaut. Pseud. 1064. (λέξις ἀστείως πεπλασμένη).

1. **ballista** (bālista § 92), ae θ. (παλαιότ. ἀρσ. *βαλλιστής· πρβλ. βαλλίζειν). **1.** μηχανὴ πολιορκητικὴ βάλλουσα λίθους βαρεῖς, πετροβόλος, λιθοβόλος (-λον) διαφόρου μεγέθους (πρβλ. Liv. 26,47,6 maiores κ. minores), Γλωσσ. σφενδόνη, μάγγανον πολεμικόν, λιθοβόλος· (ἠδύνατο νὰ τοποθετηθῇ ἐπὶ κάρρου πρὸς εὐκολωτέραν μεταφορὰν καὶ ἐλέγετο carroballista Veg. mil. 2,25. 2,24). Vitr. 10,11.12 κ.ἀ. Amm. 23,4, 1-3 κ.ἀ. *C L Ta VM Pl* κ.ἄ. **2.** *μτφρ.* quoi (= cui) iam infortuni (= -nii) intenta ballistast probe (οὗ ἐναντίον ἐξαπεστάλησαν βολαὶ κακοδαιμονίας) Plaut. Poen. 201. intendam -am in senem (θὰ ἐντείνω τὴν μηχανὴν τῷ γέροντι, θὰ κατευθύνω τὰ βλήματά μου ἐναντίον τοῦ γέρ.) Plaut. Bacch. 709. **3.** *μτνμ.* ὁ βαλλόμενος λίθος, βλῆμα, βολίς. b. Hisp. 13,7. Amm. 19,1,7. ballistae talentariae (βλήματα βάρους περ. 50 λιτρῶν) Sisenn. hist. 92 (π. Non. 555,6), -ae centenariae (περ. βάρους 100 λιτρῶν) Lucil. 716. →ballistra (τύπος vulgaris), vallista Vitr. 10,8,3 (*G H*).

2. **Ballista,** ae, ἁ. **1.** ὄρος τῆς Λιγυρίας. Liv. 39,2,7 κ.ἀ. **2.** ὄν. Suet. vit. Verg. p. 58.

ballistārium, ἴ. ballistarius.

ballistārius 3 λιθοβολικὸς (πετροβολικός). *Οὐσ.* **ballistārius,** iī, ἁ. βαλ(λ)ιστ(ρ)άριος, βαλλιστραρίων,

ὁ ἀφέτης τοῦ πετροβόλου (Γλωσσ. καταπελτιστής). Amm. 16,2,5. *Οὐσ.* **-ium,** ĭī, οὐ. ἡ λιθοβόλος μηχανή. Plaut. Poen. 202.

Ballonitī (-noti), ōrum, ἀ. λαὸς Σαρματικὸς (Σκυθικὸς) βοηθήσας τὸν Ἰάσονα. Val. Flacc. 6,160.

ballōtē, ēs (αἰτ. -ēn), ϑ. βαλλωτή, ἄλλως 'μέλαν πράσιον' (porrum nigrum). Plin. 27,54. 1,27,30.

ballūx, ĭ. bālux.

balneae (ἀρχαιότ. balineae), ārum, ϑ. **1.** κυρ. βαλανεῖον, λουτρών, λουτρὰ δημόσια ἢ δημοσιεύοντα (καὶ ἐνίοτε λ. ἰδιωτικὰ Vitr. 6,5,1) *P,* Ter. Phorm. 339. *Caecil., Gracch.* or frg. (π. Gell. 10,3,3), *He Ci Vi Pl. Ta Su* κ.ἄ. balneae publicae *Ci,* -ae vacantes (ἐν ἀχρηστίᾳ, ἀχρησιμοποίητα) *Ta,* -ae Seniae *Ci,* -ae Pallacīnae *Ci,* -ae Anastasianae *Am.* -ae pensĭles (balineae pensiles Plin. 9,168. balinea pensilia Val. Max. 9,1,1) Macr. s. 3,15,3. **2.** μτνμ. τὸ λούεσθαι, τὸ λουτρόν. a (ἢ e) balineis (μετὰ τὸ λουτρὸν πρβλ. post balneum *Ce*) Plin. 25,77. 31, 71 (ὀρθότερον ἀφαιρ. τοῦ balineum), ἰδ. κατωτ. καὶ λ. balneum 2 β.

→balineae Plaut. As. 357. Rud. 383. Merc. 127. Most. 756. Afr. frg. *Vitr. 1,3,1. 5,10,1 κ.ἄ. Σημειωτέον ὅτι ἡ δοτ. καὶ ἀφ. τοῦ πληϑ. συγχέεται πρὸς τὰς αὐτὰς πτώσεις τοῦ οὐ. balneum.

balneāria, ĭ. balneāris, balneārius.

balneāris, e (balneum), βαλανευτικός, λουτρικός. Οὐσ. **balneāria,** ium, οὐ. τὰ λουτρικά, ἡ τοῦ λουτροῦ σκευή. Apul. m, 3,12.

balneārius 3 (balneum), βαλανευτικός, λουτρικός. fur (βαλανειοκλέπτης *Γλωσσ.*), *Ca. Οὐσ.* **balneāria,** ōrum, οὐ. λουτρά, λουτρῶνος δωμάτια. Cic. Att. 13,29,2. ad Q. fr. 3,1,1. 2. Vitr. 6,7,1. Sen. dial. 9,9,7. Col. 1,6,2.

balneātor, ōris, ἀ. (balneum), βαλανεύς, παραχύτης *Γλωσσ., P Ci* (ὁ φύλαξ τοῦ λουτρῶνος), *Pe Ml Pl.* βαλανευτής, (-νίτης), λουτροποιός, ὑπηρέτης τοῦ λουτρῶνος (= balineātor Plaut. Rud. 527) Plaut. Poen. 703.

→balneator, ϑ. ἀντὶ balneatrix πρβλ. Serv. εἰς Aἰν. 12,159.

balneātrīx, īcis ϑ. (balneum), βαλανεύτρια (βαλάνισσα), παραχύτρια. Petron. frg. 2 (π. Serv. Aen. 12, 159). Ἰδ. balneator. →

balĭneolum, ī, οὐ. (ὑπκρ. balneum), μικρὸν βαλανεῖον, βαλανάριον. Sen. epist. 86,4. Iuv. 7,4. *St.* Πλϑ. *Cic.* Phil. frg. V 76 *M.*

balneum (ἀρχαιότ. balin- *balinēum), ī, οὐ. **1.** βαλανεῖον, λουτρὼν *P Ci* Hor. ars 298 (ἐν ἀντ. πρὸς τὸ loca secreta), *Ml Ap.* κ.ἄ. **2.** μτνμ. α) τὸ λουτρὸν = ὁ λουτὴρ (πύελος, μάκτρα, ἀσάμινθος) μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ ὕδατος. Tac. ann. 14,64,5. 15,64,5. 69,3 : -a pensilia *VM* (ἰδ. balneae). β) μτνμ. τὸ λούεσθαι, τὸ λουτρὸν (κν. μπάνιο, ἴ. balneae 2) Cels. 1,6. Liv. 23,18,12. Plin. 28, 248. Ἡ δοτ. καὶ ἀφ. τοῦ πληϑ. συγχέεται πρὸς τὸ balneae (ἴ. babneae→).

→balineum *P* (περὶ Τερ. ἰδ. balneae), Varr. l. 5,126. Cic. Att. 2,3, 3. 15,3,5. epist. 14,20. Liv. ἔ.ἀ.

*Vitr. 1,3,1. **balneus** = balneum Petr. 41,11.

balneus, ī, ἀ. (τύπος *δημ.*) ἰ. balneum →

bālo 1 (λ. πεποιημ.), ἐπὶ τῶν προβάτων : βληχῶμαι, βελάζω. Varr. rust. 2,1,7. oves... bē alare (*cod.* balare)... e quo post balare. Paul.-Fest. p. 30. Quint. 1,5,72. hostiae balantes (= oves) *E* frg. (= Cic. div. 1,42), *P*, pecudem -antem Iu, balet ovis Ovid. f. 4,740 κ.ἄ. *Οὐσ.* **bālāns,** ntis, ϑ. = ovis (πρβλ. ἑλλ. μηκὰς) Lucr. 6,1131. Πλϑ. **bālantēs,** ium (*Ap.*) ἢ ποιητ. -um, ϑ. = oves. *E Lu V. Μτφρ.* (ἐπὶ τὸ ἄστειον) : satis balasti (διὰ μακρῶν ἐλάλησας περὶ προβάτων) Varr. rust. 2,3,1. — Πρβλ. ἐπὶ βοῶν mugīre, ἐπὶ ἵππων hinnīre, ἐπὶ ἐλεφάντων barrīre. *PF, Su. Ap.*

Balsa, ae, ϑ. Βάλσα (γεν. -ων, *Πτολ.*), Ἴβαλσα (*Μαρκιαν.*), πόλ. Λυσιτανίας. Mel. 3,7. Plin. 4,116. **Balsēnsēs,** ium, ἀ. οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης. Plin. 4,118.

Balsamēm, ἄκλ. Βεελσάμην (ἀραμ. τύπος), -άμης, Βαλσάμης (*πάπυρ.*), ὄν. ϑεοῦ σημιτικοῦ. Balsamen *Plaut. Poen. 1027 (-meni *codd.*)

balsameus 3 (balsamum). oleo -eo *Apul. met. 10,21 (*v.* balsam⟨in⟩o. Ἰδ. balsaminus). ***ἅ.λ.***

balsaminus 3 (balsamum), βαλσάμινος. oleum βαλσαμέλαιον, Plin. 23,92. Apul. met. 10,21.

balsamōdēs casia, ϑ. βαλσαμώδης casia. Plin. 12,97. ***ἅ.λ.***

balsamum, ī, οὐ. **1.** ἡ βάλσαμος (βαλσαμόδενδρον). Tac. h. 5,6. Plin. 12,111 ἑξ. κ.ἀ. Flor. 3,5,29. balsami lacrima (βαλσάμου δάκρυον) Cels. 5, 18. **2.** ἓν. κ. συνήϑ. πλϑ. τὸ ἐκ τοῦ δένδρου τούτου παραγόμενον ⟨ὀπο⟩βάλσαμον, βαλσαμέλαιον (χρῖσμα βαλσάμου, μῦρον). oleum (ἰ. balsaminus) *Ap.*, -a ligno sudantia (βάλσαμον ἀποστάζον ἐκ τοῦ ξύλου) Verg. g. 2,119. Plin. 12,191. 13,8. 15 κ.ἀ. *Co.* balsama olet Mart. 3,63. Iust. 36,3. **3.** Ὡς φάρμακον : Cels. 3,21. 5,5. 5,15. 6,6. Ὡς ἄρωμα : Apul. m. 2,8. 6,24. 11,9. Tac. G. 45,5.

Baltāsar ἄκλ. Βαλτασάρ, (Βαλτάσαρ), Βαλτασάρης (*Ἰώσ.*), ὄν. τοῦ τελευταίου Βαβυλωνίου βασιλέως. Iord. Rom. 57.

baltea, πλϑ., ἰ. balteum.

balteum, ī, οὐ. Varr. l. 5,116. Πλϑ. baltea *Acc.* frg. *Vr.* frg. *Liv.* frg. Prop. 4,10,22. Iuv. 9,112. Plin. 33,152. Flor. epit. 2,4,3. = balteus.

balteus, ī, ἀ. (λ. ἑτρουσκ. σπαν. -teum, πρβλ. βάλτεος = ζωστὴρ *Ἰω. Λυδ.* π. Ἀ. 2,13). A) *γεν.* **1.** τὸ ἐξωτερικόν, τὸ ἐπικεκαυμένον, τὸ φλόγωμα, τὸ σκληρόν, τὸ ξηρὸν (ἢ κροῦτα) τῶν πλακούντων, Cato. rust. 76. 78 Ὁ φλοιός, ὁ χιτών, ἡ ταινία τοῦ φλοιοῦ τῆς ἰτέας, Plin. 16,174. **2.** *t.t. ἀρχιτεκτ.* : κανών, ζώνη. baltei pulvinorum (ἐν τῷ Ἰωνικῷ κιονοκράνῳ) Vitr. 3,5,7. B) *ἰδίᾳ* **1.** τελαμών, ἀορτήρ, ξιφιστήρ, ἀναφορεὺς ἐξ οὗ ἤρτηται ξίφος φαρέτρα κ.τ.τ. *Andr Vr C V Pr Ap.* **2.** ζωστὴρ γυναικῶν, *Luc.* Καὶ ὁ κεστὸς (=cestus, *ἑ.λ.*) τοῖς Ἀφροδίτης *Ml*, Apul. m. 2,8. **3** ταινία ἐνίοτε πρὸς κόσμον ἑκατέρωθεν ἀπὸ τῆς ὠμοπλάτης διὰ

τοῦ στέρνου (στήθους) διήκουσα, περιαυχένιον. Apul. m. 10,18. Socr. 23 p. 172. **4.** *μτνμ.* baltea (= verbera loris inflicta (αἱ δι' ἱμάντος μαστιγώσεις, μαστιγώματα, μαστίγματα, *κν.* λουρίδες) Iuv. 9,112.

→*γεν. ἑν.* balteī (*δισυλλ.*) Verg. Aen. 10.496 (ἐν τέλει τοῦ στίχου).

Balthī, ōrum ἀ. (*γοτθ.* baltha = audax *Γλωσσ.*), βασιλικὸν γένος τῶν Βησιγότθων, εἰς ὃ ἀνῆκεν ὁ Ἀλάριχος. Iord. Get 42. 146.

bālūx (ball-), ūcis ϑ. (λ. ἱσπανο-ιβηρική), χρύσαμμος, χρυσοῦ ψῆγμα, χρυσοῦ χόνδρος Plin. 33,77. *Mart. 12,57,9 (balucis, *codd.* paludis). *Iust. 44, 1,7 (*v.* balucibus, *codd.* paludibus).

Balventius, iī, ἀ. T. Balv. γενναῖος καὶ μεγάλου κύρους ἑκατόνταρχος τοῦ Καίσαρος. Gaes. g. 5,35,6. ***ἅ.λ.***

Bambalio, ōnis, ἀ. (τραυλὸς [*τσεβδός*] πρβλ. βαμβαλίζω, § 82), Βαμβαλίων, ἐπωνυμία τοῦ M. Fulvius Bamb. πατρὸς τῆς Fulvia, συζύγου τοῦ M. Ἀντωνίου. Cic. Phil. 2,90. 3,16.

Bambotus, ī, ἀ. ποτ. τῶν Δ. ἀκτῶν τῆς Ἀφρικῆς ἐν Μαυριτανίᾳ (βρίθων κροκοδείλων καὶ ἱπποποτάμων) Plin. 5,10

Bambycē, καὶτ. ēn, ϑ. Βαμβύκη (*Στράβ.* καὶ Συριστὶ *Mabog*), ἡ μετέπειτα Hierapolis, σπουδαιοτάτη πόλις τῆς κοίλης Συρίας (*ν. Bambig*), ἐν ᾗ ἐλατρεύετο ἡ θεὰ Ἀτάργατις (= Δερκετώ, Λουκ. Συρ. 14). Plin. 5,81. 22,17. Amm. 14,8,7. 23,2,6.

bananica (bann-) vitis, εἶδος ἀμπέλου ἀγνώστου. Plin. 14,37 ***ἅ.λ.***

Banasa, ae ϑ. (Βάνασα *Πτολ.*, -άσσα, Βονάσα), πόλις πλουσιωτάτη τῆς Τιγγιτανῆς Μαυριτανίας Mel. 3, 107 Plin. 5 5.

Bandusiae fons, Βανδουσία πηγὴ (ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Σαβίνων ὑμνηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὁρατίου). Hor. c. 3, 13,1 ἑξ.

Bangenī, ōrum, ἀ. λαὸς Αἰθιοπικὸς τῆς φυλῆς τῶν Τρωγ(λ)οδυτῶν. Plin. 6,176. ***ἅ.λ.***

Bangis, ποτ. Σαρματίας. Iord. Get. 17 (Vagi fluvius ?).

Baniūrae, ārum, ἀ. Βανιοῦβαι ἢ Βανοιοῦβαι (*Πτολ.*), λαὸς Γαιτουλικὸς τῆς Τιγγιτανῆς Μαυριτανίας. Plin. 5,17. Sil. 3,303. *Amm. 39, 5,33 (Baiurae).

Bantia, ae, ϑ. Βαντία, Βάντεια (*Στέφ. Β.*) ἡ *ν. Maria di Manzi*, πόλις ἐν τοῖς ὁρίοις Ἀπουλίας καὶ Λευκανίας (οὐ μακρὰν τῆς Οὐενουσίας), ἐν χώρᾳ δασώδει πλησίον τοῦ ὄρους Οὐολτούρου. Liv. 27,25,13. **Bantīnus** 3 Βαντιανός, saltūs Hor. c. 3,4,15. **Bantīnī,** ōrum, ἀ. Βαντιανοί, Βαντιᾶται. Plin. 3,98.

Bantius, iī, ἀ. Λεύκιος Βάνδιος ἐκ Νώλης, ἀνὴρ εὐγενείᾳ πρωτεύων. Liv. 23 15,7 ἑξ.

Baphyrus, ī, ἀ. Βαφύρας (Βηφύρας *Λυκόφρ.*), ποτ. Πιερίας ἐν Μακεδονίᾳ, πλησίον τοῦ Ὀλύμπου. Liv. 44,6,15. ***ἅ.λ.***

Bappo, onis, ἀ. tribunus καὶ εἶτα praefectus urbis Romae (372 μ.Χ.). Amm. 15,4,10.

Baptae, ārum, ἀ. Βάπται, ἱερεῖς τῆς Θρᾳκικῆς θεᾶς Κοτυττοῦς, ἧς ἡ

λατρεία ἤτο ὀργιαστική. Iuv. 2,92.

baptēs, ae, ἀ. βάπτης, λίθος τῶν τιμίων ἄγνωστος, μαλακὸς καὶ εὐώδης (ἴσως κεχρωματισμένον ἤλεκτρον) Plin. 37,149. 1,37,55.

baptistērium, iī, οὐ. βαπτιστήριον, λουτρών, δεξαμενὴ (piscīna) μεγάλη (ἐν ὑπαίθρῳ), ἐν ᾗ ἐλούοντο ἐν ψυχρῷ πιθανῶς δὲ καὶ ἐν θερμῷ. Plin. epist. 2,17,11. 5,6,25.

Bara, πόλις τῆς Μηδίας. *Iust. 1,7,7 (*v.* Barene *Bongars.*).

Baraba (-ōrum), οὐ. πόλις σπουδαία τῆς Arabia felix. Amm. 23, 6, 47 (Maraba *Spr.*). **ἅ.λ.**

Baracum, ī, οὐ. πόλις τῆς Ἀφρικῆς. Plin. 5,37. **ἅ.λ.**

Baragaza, ae, θ. πόλις παράλιος τῆς Δ. Ἀφρικῆς. Plin. 6,174 (*a.l.* Barigaza). **ἅ.λ.**

Barasasa, πόλις τῆς Arabia felix. *Plin. 6,155 (*v.* Barasasaei). **ἅ.λ.**

barathrum, ī, οὐ. (βάραθρον, λέξ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποιητ. πρβλ. vorago). A) κυρ. ὄρυγμα (χάσμα γῆς) βαθὺ ἢ φρεατῶδες, ἄβυσσος, χαράδρα, ἔπειτα ὁ κάτω κόσμος, Ἅδης= Orcus. Plaut. Bacch. 148. Rud. 570. Lucr. 3,966. 6,606. Catull. 68,108. Verg. A 8,245 (πρβλ. Ὁμηρ. Θ 13 Τάρταρον... ἠχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἔστι βέρεθρον). *Τροπ.* alqd -o (*δοτ.*) donare (ἐμβάλλω ὅ τι ἔχω εἰς βάραθρον, ἀσκόπως δαπανῶ, [κατα]σπαταλῶ) Hor. s. 2,3,166. B) μτφρ. **1.** στόμαχος, κοιλία (πρβλ. κ. Mart. 1,87,4), γαστὴρ ἀκορέστου λαιμάργου. alqd in -um (= in ventrem) effundere (ἐπὶ γραίας μεθυσοχαρύβδεως) Plaut. Curc. 123. -um macelli (φθόρος τῆς ἀγορᾶς· πρβλ. ἡμέτ. ποντοχάρυβδις, ψωμόλεθρος, ἰχθυολύμης κ.τ.τ.) Hor. epist. 1,15,31. **2.** τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. femineum -um. Mart. 3,81,1 (λογοπαίγνιον). →barātrum (ἐν τῇ ποιήσει).

barathrus, ī, ἀ. (βάραθρος), ὁ βαράθρου ἄξιος ἄνθρωπος, ἄθλιος, (*κακὸν ὑποκείμενον*). Lucr. 3,954 (ī. *Lachm.* αὐτ. 954 καὶ *Bailey* αὐτ. 955).

Baraxmalcha, ae, θ. τόπος εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Εὐφράτου. Amm. 24,2,3. **ἅ.λ.**

1. **barba,** ae, θ. (ἰνδγρ. *bhardhā, § 38,2). **1.** πώγων, γενειάς, γένειον (θεῶν, ἀνθρώπων). alba *P* (cana *Pl*[9]), magna *Vr.* (πρβλ. κ. maior, maxima, ingens), longa *O*, promissa (ἀνειμένος πώγων) *N*, in acutum prominens (εἰς ὀξὺ ἀπολήγων) *Am.*, -ā prope ad pubem usque porrectā (ποδήρη τρέφων πώγωνα) Gell. 9,2, fusus propexam in pectore -am (= -am in pectus infusam habens) *V*, -am promittere (καθίημι πώγωνα, ἀνειμένον ἐᾶν τὸν πώγ., πώγ. τρέφειν, πωγωνοτροφεῖν) *L Ta* ([ἐπὶ πένθους], immittere *Luc, Sisen.*, Verg. g. 3,366, submittere *Se Su*), -ā promissā (καθειμένος τὸν πώγωνα) *L*, -am tondēre (π. ξύρεσθαι) Cic.Tusc. 5,77 (= -am facere *Vr*), -am radere *Vr Su Ge*, abradere *O Pl*, hirsutam -am alicui falce recīdere (περικόπτω, ψαλλιδίζω) *O*, resecare *O*, rasitare (ξηρῶμαι, ξύρομαι τὸν π.) *Ge*, ponere (κόπτειν τὸν π.) Hor. ars 298. -am vellere alicui ([ἐπὶ ἐσχάτης

ὕβρεως] γενείου τίλλειν, ἀνασπῶ τὰς τρίχας τῆς γενειάδος τινὸς) Hor. s. 1, 3,133. -am tondēre (κείρω) *Ci* ἔ.ἀ. *Iu* Pers. 1,133. 2,28. Mart. 9,47,4). barbae aureae (οἱ πώγωνες ἀγαλμάτων τῶν θεῶν) Cic. nat. d. 3,83 (Petr. 58,6 πρβλ. κ. Pers. 2,56 καὶ λ. barbātus). Σημ.: barbam sapientem pascere (πωγωνοτροφεῖν, τρέφειν σοφὸν πώγωνα [τ.ἔ. πώγ. ὅμοιον πώγωνι τῶν σοφῶν [τ.ἔ. intonsam ἄκαρτον] ἤτοι ἐπαγγέλλομαι τὸν [Στωϊκὸν] φιλόσοφον) Hor. s. 2,3,35 (πρβλ. Ἀποστόλ.: ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος), dignus -ā maiorum (ἀνὴρ ἁπλοῦς τοῖς ἤθεσιν, ἀρχαιότροπος, ἀρχαϊκῶν ἠθῶν, χρηστοήθης) Iuv. 16,31. Πλθ. (ἐπὶ δασυπώγωνος) Petr. 99,5. Sen. H.O. 1753. Apul. m. 4,31. Amm. 17,9, 7.—Πρμ.: licet -am auream habeas (= licet deus sis) Petr. 58,6. noli barbam vellere mortuo leoni ([ἐπὶ τὸ ἀστεῖον λεγόμενον de vetulo cunno] μὴ ἀναζωπύρει, μὴ ἀφύπνιζε πάθος ἀπεσβηκὸς) Mart. 10, 90,9 (πρβλ. ἀντίστ. *Σοφ.* Ἀντ. 1030 τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν; Φιλοκτ. 946 ἐναίρων νεκρόν). **2.** (ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν): α) πώγων, γένειον (hirci, caprae, leonis, lupi, simiae) *V H Pl Ph Co Ml* κ.ἄ. gallinacei (πώγων ἀλεκτρυόνος, τὰ σαρκώδη ἐκφύματα, τὰ κάλλαια [*κν.* χαρχάλια] = *λλ.* palea) Plin. 30,96. Col. 8,2,9. -ae polyporum (= cirri [*ἰ.λ.*], flagella αἱ πλεκτάναι, οἱ πλόκαμοι, οἱ πόδες τῶν πολυπόδων, οἱ ἄλλως ἱμάντες καλούμενοι) Plin. 9,93. Πλθ. (ἐπὶ ἑνὸς ζῴου) Verg. g. 3,311. β) ῥίζαι φυτῶν τριχοειδεῖς, χνοῦς, λάχνη = lanugo. nucum Plin. 15, 89. virgultorum αὐτ. 17,202. Iovis barba (Ἰόβις βάρβα = χρυσοκόμη ἢ χρυσῖτις, τὸ ἀείζωον), ἀνθυλλίς, πώγων τοῦ Διός. Plin. 16,76.

2. **Barba** (Barbās ἐκ τοῦ Barbātus ὡς damnās ἐκ τ. damnātus), Βάρβας, ἐπών. ῥωμ. τῶν Cassii, Lucretii, Sulpicii. Πλθ. Cic. Phil. 13, 2 (ἄνθρωποι ὡς ὁ Β. Κάσσιος ὀπαδὸς τοῦ Καίσαρος καὶ εἶτα τοῦ Ἀντωνίου).

Barbanna (-bāna), ae, ἀ. ποτάμιον Ἰλλυρίας (*ν. Boiana*) παραρρέον τὴν Δ. πλευρὰν τῆς Σκόδρας (*Σκούταρι*) Liv. 44,31,3.10.

barbarē, ἐπίρρ. (barbarus). **1.** βαρβαρικῶς = λατινιστί. vertere (μεταφράζω [ἐκ τῆς *ἑλληνικῆς*] εἰς τὴν Λατινικὴν) Plaut. Asin. 11. Trin. prol. 19. **2.** βαρβάρως, ἀγροίκως = inculte. Hor. c. 1,13,14. **3.** (ἐν τῷ λόγῳ, ἐν τῇ γραφῇ) βαρβαροφώνως, μετὰ βαρβαρισμῶν, μετὰ γλωσσικῶν σφαλμάτων ἢ μετὰ χρήσεως γλώσσης οὐχὶ τῶν λογίων τῆς πόλεως ἀλλὰ τῶν ἀγροτῶν Cic. Tusc. 2,12. Quint. 1, 5,9. κ.ἀ. Gell. 13,6,2. κ.ἀ. Apul. flor. 3,8 κ.ἀ. Ἰδ. barbaria B β καὶ barbarus 2 β.

barbarī, ἰ. barbarus.

barbaria, ae (σπαν. -iēs, -ēī *Ci* κ.ἄ.), θ. (barbarus). Α) πᾶσα ἡ ἀλλοδαπὴ (χώρα) καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς. **1.** κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν Ἑλλήνων = Italia. Plaut. Poen. 598. **2.** κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν Ρωμαίων α) *γεν.* ἡ ἀλλοδαπὴ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας. Cic. fin. 2,49. dom. 60.

Se κ.ἄ. Οἱ κάτοικοι : Cic. Cat. 3,25. Arch. 19 κ.ἀ. Ovid. m. 15,829 κ.ἄ. β) *εἰδ.* ἔθνη καὶ χῶραι ὡρισμέναι (ἐν τῷ στόματι Ρωμαίου) : ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Ἑλλάδα Hor. ep. 1,2,7. ἡ Περσία Cic. rep. 1,5. Σκυθία ἢ Βρεττανία (ἐν ἀντ. πρὸς τὴν Ρώμην) Cic. nat. d. 2,88. Σκυθία (ἐν ἀντ. πρὸς τοὺς Ἕλλ.) Iust. 2,2,14. Γαλατία (Γαλλία) ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς Ρωμ.) Cic. Font. 44. Β) *μτφρ.* α) γεν. ἐπὶ βαρβάρων ἀγρίων ἠθῶν, βαρβαρότης πνευματικὴ καὶ ἠθική, τραχεῖα συμπεριφορά, ἔλλειψις πολιτισμοῦ. Cic. Flacc. 63. Phil. 2,108. Balb. 43. Ovid. am. 3,84. Flor. epit. 4,12, 20 κ.ἄ. β) *εἰδ.* τὸ χρῆσθαι βαρβαρικαῖς ἐκφράσεσιν (ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἐν τῇ γραφῇ. Ἰ. barbare 3 καὶ barbarus 2 β), βαρβαρισμός, πλημμελὴς ἢ σφαλερὰ ἔκφρασις ἢ τόνος. Cic. Brut. 258. Petr. 68,5.

Barbaricinī campi (παρὰ τὴν Tarracina τῆς Ἰταλίας). Iord. Rom. 372. Get. 309.

barbaricum, ī. barbaricus 3.

barbaricus 3 βαρβαρικός, βάρβαρος. Α) γεν. α) ἐν τῷ στόματι τῶν Ἑλλήνων : οὐχὶ Ἑλληνικὸς = Ῥωμαῖος, Λατῖνος. -ā lege (κατὰ τὸν Δωδεκάδελτον) Plaut. Capt. 492. -ae urbes (Ἰταλικαὶ) Plaut. Capt. 884. β) ἐν τῷ στόματι τῶν Ῥωμαίων = πάντες οἱ ἀλλοδαποὶ λαοὶ (πλὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων) *E Lu, V, O, L, Se Luc. VF, Pl, St, Ap* κ.ἄ. Β) *εἰδικῶς* περὶ γλώσσης, ῥυθμοῦ. Ovid. trist. 5,12,55. Val. Fl. 6,187. Suet. Cal. 47. -o pede (= ῥυθμῷ) *VF. Μτφρ.* = incultus, ferox (ἴ. barbare 2 καὶ barbaria B β) Plaut. Cas. 747. pestis *Pac,* Ovid. m. 11,162. ΣΗΜ. silva (δάσος ἐκ δένδρων διαφόρων καὶ ἀτάκτως συνεσπαρμένων = silva conseminea [ἰ.λ.]) Col. 11,2,83. *Οὐσ.* **barbaricum,** ī, οὐ. τὸ βαρβαρικόν. α) *μτνμ.* ἡ πολεμικὴ κραυγὴ τῶν βαρβάρων. Paul. F. p. 31. β) ἡ χώρα τῶν βαρβάρων (κατὰ παράλειψ. τοῦ solum) = barbaria. Eutr. 7,9. 9,4. Amm. 17,12,21. 18,2,14, 27, 5,6. *Ἐπίρρ.* (κατ' αἰτ.) barbaricum (κατὰ τρόπον βάρβαρον) atque immane gemens (στένων) Sil. 12,418.

barbariēs, ī. barbaria.

barbarismus, ī, ἁ. βαρβαρισμός, σφάλμα γλωσσικὸν (ἀντ. soloecismus σφάλμα συντακτικὸν) Rhet. Her. 4,17. Quint. 1,5,5 - 17. Gell. 5,20,4.

barbarum, ī, οὐ. **1.** μέλαν ἔμπλαστρον ἢ μάλαγμα (πρβλ. παρὰ Γαληνῷ 'βάρβαροι ἔμπλαστροι', φάρμακον ἐμπλασσόμενον, τ.ἔ. δι' ἐπαλείψεως τιθέμενον ἐπὶ τῆς πληγῆς. Cels. 5,19,1 κ.ἀ. **2.** = barbaries (μόνον ἐν τῇ ἑξῆς φράσει) : in barbarum (κατὰ τοὺς τρόπους τῶν βαρβάρων) Tac. h. 5,2,6. ann. 6,42,2.

1. **barbarus** 3 (βάρβαρος, ἀρχ. ἰνδ. barbará-s) μΣ (Ovid. trist. 5, 1,72. Pont. 3,2,78). **1.** ξένου γένους ἢ ἔθνους, βάρβαρος. α) κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν Ἑλλήνων = Romanus, Latinus. *PF,* Plaut. Curc. 150. Mil. 210 (πρβλ. Ovid. trist. 5,2,67. Cic. rep. 1,58). barbari casūs (αἱ κατὰ τὴν λατινικὴν γλῶσσαν πτώσεις ἑλλην. ὀνομάτων) *Cic.* or. 160 (ὡς ἐὰν ὡμίλει Ἕλλην). β) κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν Ῥωμαίων, πάντα τὰ

ἔθνη πλὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ῥωμαίων ἢ Ἰταλῶν (ὅθεν ἀντίθ. Graecus,Latinus,Romanus) Plaut. Rud. 583. *Cic.* Pis. 91 κ.ἄ. Iuv. 10,138. *Se Cu Pl* κ.ἄ. -a tibia (ἡ ἐν χρήσει παρὰ τοῖς βαρβάροις) *Ca* (πρβλ. -a vitta τῆς Ἰφιγενείας) *O.* non Graia vis non barbara ulla immanitas (ἐπὶ ἠθῶν βαρβάρων λαῶν· πρβλ. Σοφ. Τραχ. 1060 οὔθ' Ἕλλας οὔτ' ἄγλωσσος [= βάρβαρος] *sc.* βία) Cic. c. frg. (= Tusc. 2,20). **2.** *μτφρ.* α) = incultus, inhumanus, inhumanus ac barbarus, ferus, imperītus, ἀπαίδευτος, ἀμόρφωτος, ἀγροῖκος, ἄγριος, ὠμός. Cic. Flacc. 24. Phil. 3,15. Vatin. **14.** barbarus pater (ὁ Δαναὸς) Ovid. trist. 3,1, 62. homines -i atque imperiti *C,* homines feri ac -i *C,* immanis ac -a consuetudo *Ci,* barbariora sacra (αἱ ἀνθρωποθυσίαι) Ovid. Pont. 3, 2,78. β) (ἐν τῇ γλώσσῃ, ἐν τοῖς λόγοις), πλημμελής, ἀγροῖκος, ἀπειρόκαλος, ἄκομψος, ἄμουσος. Gell. 13,6,2. Cic. or. 157. Ovid. ars 3,482. rem. 335 κ.ἄ.ἄ. (ἰ. barbare 3). *Οὐσ.* **barbarus,** ī, ἁ. (συνήθ. κατὰ πλθ. ἐπὶ ἀνθρ.). α) κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν Ἑλλ. = οἱ Ῥωμαῖοι, οἱ Λατῖνοι. Cato frg. (π. Plin. 29,14), Cic. rep. 1, 58. Varr. l. 8,64. β) κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν Ῥωμ. = ὅλοι οἱ λαοὶ πλὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων. Naev. trag. 61 (= Cic. or. 152). Lucil. 570. Cic. Verr. 4,112 κ.ἄ. *Lu* Sall. frg., *N. Verg.* ecl. 1,71 κ.ἄ. Ἐν.: **barbarus,** ī, ἁ. α) (ὁ Αἰήτης) *VF* β) (κατ' ἐξοχὴν ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν) *N* γ) ὁ Τισσαφέρνης *N,* καὶ περιληπτ. = οἱ Σκύθαι *O,* Πέρσαι *Se,* Γερμανοὶ *Fl,* Ἀρμένιοι *Fl.* **3.** ἄνθρωπος ἀπολίτιστος, ἀγροῖκος κ.τ.τ. Caec. com. 59. *Vr He* Cic. Mil. 30. Ovid. ars 2,276. **barbara,** ae, θ. = mulier barbara: ἡ Μήδεια Ovid. m. 7,144 (πρβλ. καὶ Prop. 4,3,44. Stat. Th. 12,538. Val Fl. 2,150. 8,148. 251. Sen. Phaedr. 227. Curt. 8,3,11).

→barbari, γεν. πλθ. barbarum (§ 38,2) Nep. Milt. 2,1. Alc. 7,4. Phaedr. 4,7,11. Sen. clem. 1,26,5. Tac. ann. 14,39,1. 15,25,2. Flor. epit. 4,12, 31.36. *Amm. 31,16,5.

2. **Barbarus,** ī, ἁ. Βάρβαρος, Ἕλλην ῥητοροδιδάσκαλος. Sen. contr. 2,6,13. suas. 1,13.

barbasculus, ī ἁ. (ἐκ τοῦ barbās [πρβλ. masculus ἐκ τοῦ mas] ἢ ἴσως ὑπκρ. τοῦ barbarus), ὀλίγον τι βάρβαρος ἀμόρφωτος ἀγράμματος. (ἀντ. non indoctus). Gell. 15,5,3. ***ἅ.λ.***

Barbatia, ae, θ. πόλις κειμένη παρὰ τὸν Τίγρητα ποταμόν. Plin. 6,146. ***ἅ.λ.***

Barbatio, ōnis, ἁ. (Βαρβατίων) *comes domesticorum* τοῦ Caesar Gallus. Amm. 14,11,19 κ.ἄ.

Barbatius, iī, ἁ. Μᾶρκος Βαρβάτιος ὁ τοῦ triumvit Ἀντωνίου ταμίας. Cic. Phil. 13,2.3.

barbātōria, ae, θ. (barba, πρβλ. comatoria, versoria, tonsorius), *Γλωσσ.* πωγωνοκουρία, τὸ πρῶτον γενομένη. -am (*sc.* diem) facere (τὸ πρῶτον ξυρεῖν τὸ γένειον) Petr. 73,6.

barbātulus 3 (ὑπκρ. τοῦ barbatus), iuvenes (νέοι ὑπογενειάσκον-